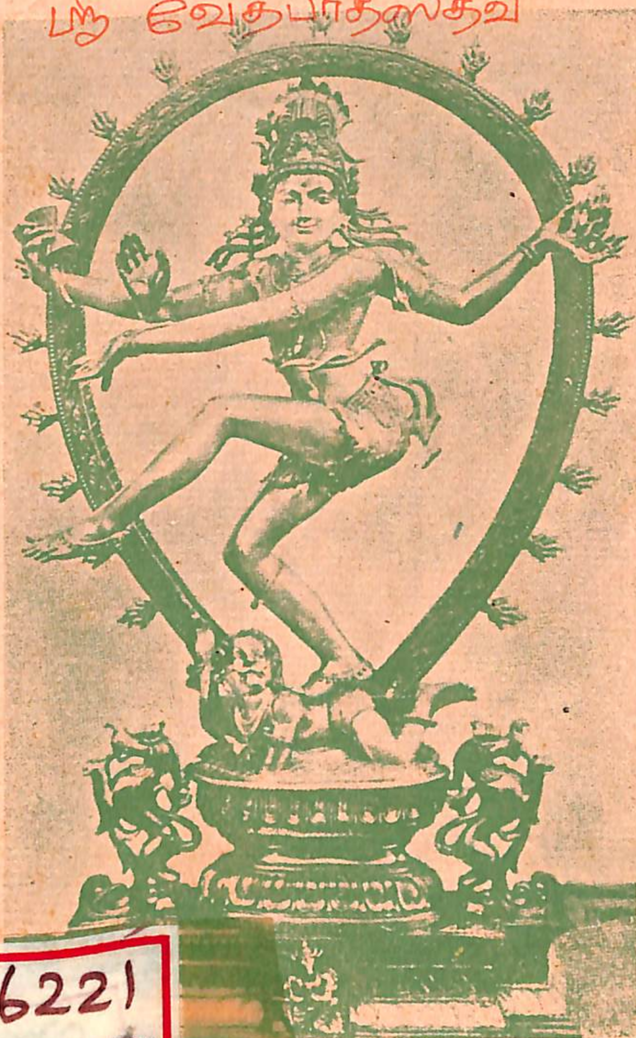
श्री वेदपादस्तवः

Sri Vedapadasthava

ஸ்ரீ வேதபாதஸ்தவ

N. SIVARAMAKRISHNAYYA

உ

முகவுரை

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

" शृंगेरी जगद्गुरु अभिनव विद्या तीर्थ महास्वामिनः "

680

श्री वेदपादस्तवः

(Sri Vedapadasthava)

[*Edited with a critical introduction in Tamil and a translation into Tamil and English*]

BY

P. N. SIVARAMAKRISHNAYYA, B.A., B.T.,

ASSISTANT,

Samathur Rama Iyengar, Municipal

High School for Boys,

POLLACHI.

PUBLISHERS :

SRI SRINGERI MUTT,

SRINGERI—KADUR DT. (MYSORE)

 1957 [PRICE Rs. 1. 25.

விஷய அட்டவணை

குறிப்பு

ஸ்தோத்ரப் பகுதியில் சுலோகங்களின் கீழ்க்கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஆங்கில எழுத்துக்கள் வேத பாதங்கள் எங்குள்ளன என்பதைக் குறிப்பன வாகும்.

R என்பது ரிக்வேதம்.

Y என்பது கிருஷ்ணயஜுர் வேதம்.

ARU என்பது யஜுர் வேதம் ஆருணம்.

ரிக்வேதத்தில் அஷ்டகம்-அத்யாயம்-வர்க்கம் இவற்றையும்; யஜுஸில் காண்டம்-ப்ரஸ்னம்-பஞ்சாதியையும்; ஆருணத்தில் ப்ரஸ்னம்-பஞ்சாதியையும்; எண்கள் குறிக்கும்.

20—3

ஸ்ரீ

விக்ஞாபனம்

வேதபாதஸ்தவம் என்னும் சிறந்த இத்தோத்திரத்தின் சிறப்பையும் பெருமையையும் பண்டிதர்கள் வாயிலாகப் பன்முறை கேட்டறிந்த அடியேன் இதனைத் தமிழுரையுடனும் ஆங்கிலானுவாதத்துடனும் பதிப்பிக்கப்பட்டால் மேலும் பலருக்கு நன்மை பயக்கும் என்ற நம்பிக்கை காரணமாக வெளியிடத் துணிந்தேன். இப்பெரும் பணிக்கேற்ற ஆற்றல் அடியேன் பாற் சிறிதுமிலதாயினும் வேதப்பொருளைக் கற்றுணர்ந்த பல அறிஞர்களின் உதவியை உறு துணையாகக் கொண்டு இச்செயலில் முன் வந்துள்ளேன். இவ்வாறு உதவி செய்தவர்களுள் முதன்மை இடம் கேரள ராஜ்ய சித்தூர் கிராம வாசியும் பெரிய அனுஷ்டாதாவுமாகிய ப்ரஹ்ம ஸ்ரீ வேங்கடராம தீக்ஷிதர் அவர்களைச் சாரும்.

இந்நூல் வெளிவருவதற்கு பலவழிகளிலும் அடியேனுக்கு ஊக்கம் தந்து உதவிய பர்மா-ஷெல் கம்பனி டெபோ சூபரின்டென்டண்டு ப்ரஹ்மஸ்ரீ S. வேங்கட சுப்ரமண்ய அய்யர் அவர்கள் ஆவர். அவர் தம் பெயர் குறிப்பிடப்படுவதை மிக வெறுப்பினும், அடியேன் அவருடைய பெயரை குறிப்பிடத்தவறினல் அது நன்றி கெட்ட செயலாகும். ஆதலால் எல்லாம் வல்ல இறைவன் எல்லாவிதமான சீரும், செல்வமும் ஆயுளும் அவருக்கு நல்கவேண்டுமென்று பெரிதும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடியேனுடைய முயற்சியையும், அடியேனையும் ஒரு பொருளாக மதித்து இப்பதிப்பின் கையெழுத்துப் பிரதியைப் பல பண்டிதர்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து இதற்கு ஒரு அனுக்ரஹ ஸ்ரீ முகம் அருளிச் செய்து ஸ்ரீ சிருங்கேரி மடத்தின் வெளியீடாக இருக்கட்டும் என அருள் பாலித்த ஜகத்குரு ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஸ்ரீமத் அபி நவ வித்யா தீர்த்த மஹா ஸ்வாமி அவர்களின் கருணையை என்றும் மறவேன்.

பொள்ளாச்சி,
1—4—'57.

பதிப்பாளன்.

"शृंगेरी जगद्गुरु अभिनव विद्या तीर्थ महास्वामिनः"

20-3

॥ ॐ ॥

॥ श्री शृङ्गेरी श्रीजगद्गुरुसंस्थानम् ॥

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यवर्य पदवाक्य प्रमाण पारावार पारीण यमनियमासन प्राणायामप्रत्याहारध्यान धारणा समाध्यष्टाङ्ग योगानुष्टाननिष्ट तमश्चक्रवर्त्यनाद्यविच्छिन्न श्री शंकराचार्य गुरुपरम्परा प्राप्त षड्दर्शन स्थापनाचार्य व्याख्यान सिंहासनाधीश्वर सकल निगमागमसार हृदय सांख्यत्रय प्रतिपादक वैदिक मार्गप्रवर्तक सर्वतन्त्र स्वतन्त्रादि राजधानी विद्यानगर महा राजधानी कर्णाटक सिंहासन-प्रतिष्टापनाचार्य श्रीमद्राजाधिराजगुरु भूमंडलाचार्य ऋष्यशृङ्ग पुरवरा-धीश्वर तुङ्गभद्रा तीर वासि श्रीमद्विद्याशंकरपादपद्माराधक श्री जगद्गुरु श्री चन्द्रशेखर भारती स्वामि गुरु करकमलसञ्जात ।

श्री जगद्गुरु शृंगेरी श्रीमदभिनवविद्यातीर्थ स्वामिभिः

अस्मदत्यन्त प्रियशिष्याणां पोल्लाच्चि पि. एन्. शिवराम-कृष्णार्याणां विषये विरचिताः नारायण स्मरण पूर्विका आशिषः समुल्ल-

सन्तु । भवद्भिः प्रणीतं द्राविडभाषामयं वेदपादस्तव व्याख्यानं अवलोकितमस्माभिः । अयं हि स्तवराजः चिदंबरक्षेत्रे श्री नटराजस्य आनन्द नटनावसरे दिविषदां सदसि महर्षिणा जैमिनिना विरचितः । अत्र हि भगवानुमाजानिः स्तूयते । अर्थानुसन्धान पूर्वकं क्रियमाणस्य धर्मस्य विशिष्टं फलमिति शास्त्रवादः । नैके लोकाः संस्कृतानभिज्ञाः अपि भक्त्या स्तवमिमं पठन्ति प्रत्यहम् । भवदारचितं द्राविड भाषा मयं व्याख्यानं तादृशानां बहूनां लोकानां उपकारकमभूदिति महानस्माकं सन्तोषः ।

ग्रन्थभूमिकायां वेदस्वरूपं तदाविर्भावः तन्माहात्म्यं तदनुसारिणां द्राविडागमानां श्रेष्ठता स्तव कर्तुः जैमिनि मुनेः इति वृत्तं इत्यादीन् यथा शास्त्रं प्रतिपादयतां भवतां ज्ञानसम्पदमाकल्प्य नितरां प्रसीदामो वयम् । ग्रन्थोयं आस्तिक जनतायाः सह कार मवाप्य सर्वत्र प्रसृतः लोकान् उपकुर्वन् चिरं जीवतात् । एतत्प्रणेतॄणां भवतां चन्द्रकलावतंसस्य कृपया अभ्युदयपरंपरा भूयासुरित्याशास्महे ॥

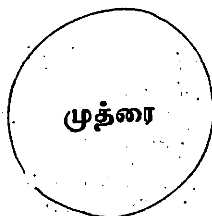
दुर्मुख कार्तिकवदि
नवमी,
अलप्पे निवासः ।

ஓம்

ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஸ்ரீ ஜகத்குரு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த ஸ்ரீ முகம்:—

ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஸ்ரீ ஜகத் குரு ஸம்ஸ்தானம்

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய பதவாக்ய ப்ரமாண பாராவார பாரீண யம நியமாஸன ப்ராணாயாம ப்ரத்யாஹார த்யான தாரண ஸமாத்யஷ்டாங்க யோகானுஷ்டான நிஷ்ட தபஸ்சக்ரவர்த்யனாத்யவிச்சின்ன ஸ்ரீசங்கராசார்ய குருபரம்பரா ப்ராப்த ஷட்தர்சன ஸ்தாபனாசார்ய வ்யாக்யான ஸிம்ஹாஸனாதீஸ்வர ஸகல நிகமாகம ஸார ஹ்ருதய ஸாங்க்யத்ரய ப்ரதிபாதக வைதிகமார்க்க ப்ரவர்த்தக ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ராதி ராஜதானீ வித்யா நகர மஹாராஜதானீ கர்னாடக ஸிம்ஹாஸன ப்ரதிஷ்டாபனாசார்ய ஸ்ரீமத் ராஜாதிராஜ குரு பூமண்டலாசார்ய ரிஷ்ய ச்ருங்க புரவராதீஸ்வர துங்கபத்ரா தீரவாஸி ஸ்ரீமத் வித்யாசங்கர பாதபத்மாராதக ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ சந்த்ரசேகர பாரதீஸ்வாமி கரகமல ஸம்ஜாத

ஸ்ரீ ஜகத்குரு சிருங்கேரி ஸ்ரீமத் அபிநவ வித்யா தீர்த்த ஸ்வாமிகளால், ஸ்ரீ ஸந்நிதானத்தின் பிரிய சிஷ்யராயுள்ள பொள்ளாச்சி **P. N.** சிவராமகிருஷ்ண அய்யர் அவர்கள் விஷயத்தில் நாராயண ஸ்மரண பூர்வகமாய் செய்யப்பட்ட ஆசீர்வாதம்.

உங்களால் செய்யப்பட்ட வேதபாதஸ்தவத்தின் தமிழுரையானது எங்களால் பார்வையிடப்பட்டது. இந்த

ஸ்தோத்ரமானது சிதம்பர க்ஷேத்ரத்தில் ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமான் ஆனந்த நடனம் செய்யும் சமயத்தில் தேவர் களின் சபையில் ஸ்ரீ ஜைமினி முனிவரால் இயற்றப் பட்ட தாகும். இந்த ஸ்தோத்ரத்தில் பகவான் உமாபதி துதிக் கப்படுகிறார்.

ஒரு தர்மத்தைச் செய்யுங்காலத்தில் அதன் பொருளை அறிந்து செய்வது விசேஷமான பலனைத்தரும் என்பது சாஸ்திரங்களின் கருத்தாகையால், சம்ஸ்கிருதம் தெரியாதவர்களும் பக்தியுடன் இந்த ஸ்தோத்ரத்தை அனுதினம் படித்து விசேஷமான பலனை அடைவார்கள். ஆகையால் உங்களால் செய்யப்பட்ட இத்தமிழ் உரை யானது ஸம்ஸ்கிருதம் தெரியாத அநேகம் ஜனங்களுக்கு மிக்வும் உபகாரமாயிருக்கும் என்ற விஷயத்தில் எங்களுக்கு மிகவும் சந்தோஷம்.

இக்கிரந்தத்தின் முகவுரையில் வேதத்தின் ஸ்வரூபம், வேதத்தின் தோற்றம், வேதத்தின் மஹாத்ம்யம், வேதத்தை அனுசரித்துள்ள தமிழ் வேதத்தின் பெருமை, ஸ்தோத்ரத்தை அருளிச்செய்த ஜைமினி முனிவரின் வரலாறு முதலிய விஷயங்கள் சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய படி விவரித்திருக்கிற தங்களுக்கு அறிவாகிற சம்பத்தை அடையும் படிச் செய்து நாங்கள் அனுக்ரஹிக்கின்றோம்.

இந்தக் கிரந்தமானது ஆஸ்திக மகாஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பை அடைந்து உலகெங்கும் பரவி உலகத் திற்குப் பேருபகாரத்தைச் செய்து கொண்டு நீண்ட காலம் விளங்கட்டும். இந்த கிரந்த கர்த்தாவாகிய உங்களுக்கு சந்திரகலையை ஆபரணமாகக் கொண்ட பரமேஸ்வர னுடைய அருளால் மேன்மேலும் மங்களங்கள் உண்டா கட்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறோம்.

துர்முக, கார்த்திக
பகுள, நவமி,
ஆலப்புழை முகாம்.

முத்ரை

॥ श्री वेदपुरुषाय नमः ॥

॥ वेदपादस्तवः ॥

வேதபாதஸ்தவம்

இந்த ஸ்தவம் பீடிகை.

வேத மந்த்ரங்களின் அம்சம் ஒவ்வொன்றை ஒவ்வொரு சுலோகத்தின் கடைசிப் பாதமாக சந்தஸ் சாஸ்திரப்படிக்கு (யாப்பிலக்கணம்) அமைத்து ஜைமினி முனிவரால் சிதம்பரத்தில் ஆன்ந்த நடனம் செய்யும் ஈசனைக் குறித்து இயற்றப்பட்ட ஓர் ஸ்தோத்திரக் கிரந்தமாகும். இது பதினெட்டு சுலோகங்கள் கொண்ட பீடிகையும், ஸ்தோத்திரம் நூற்றிருபத்தாறு சுலோகங்களும், பல சுருதியாய் ஐந்து சுலோகங்களும் கொண்டுள்ளது. ஆனால் சம்பிரதாயக் கிரமத்தில் அன்பர்கள் ஷை சுலோகங்களுடன் வேறு தோத்திரங்களிலுள்ள சில சுலோகங்களையும், பத்து சுலோகங்களுடைய ஆனந்த நடராஜ த்யானத்தையும் இந்த ஸ்தவத்தின் அங்கமாகச் சேர்த்துப் பாராயணம் செய்து வருகின்றனர்.

வேதம் என்பது என்ன?

प्रत्यक्षेणानुमित्या वा यस्तूपायेन बुध्यते ।
एतं विदन्ति वेदेन तस्माद्वेदस्य वेदता ॥

— ஸ்ரீ வித்தியாரண்ய சுவாமிகள்.

வேதம் என்பது அறிவின் இருப்பிடம் என்று பொருள் படும். பிரத்தியக்ஷம், அனுமானம் முதலிய பிரமாணங்களைக் கொண்டு தர்மம் முதலிய புருஷார்த்தங்களை அடைவதற்குரிய அறிவை நமக்கு அறிவிக்கின்றது. பிரத்தியக்ஷ, அனுமானப் பிரமாணங்களுக்கு விஷயமல்லாமலிருக்கும் பிரம்மத்தையும் நமக்கு உபதேசிப்பதால் अलौकिकोपायको वेदः என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. தர்மத்தாலேயே மனிதன் மற்ற அர்த்த, காம, மோக்ஷங்களை அடைகின்றான். ஆகவே மற்ற புருஷார்த்தங்கள் தர்மத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன.

"अलौकिकश्रेयस्साधनताबोधकः वेदः ।"

இத்தர்மத்தைப் பற்றிச் சொல்லும் வேதம் தர்மமாகிய பெரிய விருக்ஷத்தின் விதையைப் போன்று விளங்குகின்றது. ஆகையால் वेदोऽखिलो धर्ममूलम् என்று புகழப்படுகின்றது.

தர்மத்தைப்பற்றி விளக்கம்கூறுமுகத்தால் ஆபஸ்தம்பாசாரியர்

धर्मान् व्याख्यास्यामः, धर्मज्ञ समयः, प्रमाणम् वेदाश्च ।

தர்மங்களுக்குப் பிரமாணம் மகரிஷிகளுடைய கொள்கைகளும், வேதங்களுமே என்று சொல்லுகின்றார்.

நியாய சாஸ்திர கர்த்தாக்களும்,

वाक्यम् द्विविधम् लौकिकं वैदिकं च । वैदिकं ईश्वरोक्तत्वात् । सर्वमेव प्रमाणम् ।

என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். உலகிலுள்ள பேச்சு இரண்டு வகைப்படும். லௌகிகமானது புருஷநிர்மிதமாகும். மற்றொன்று வேத சம்பந்தமாய், அபௌருஷேயமாய், ஈஸ்வரன் போன்று அநாதி ஆனது என்று உபதேசித்திருக்கின்றனர்.

வேதங்கள் எவ்வாறு தோன்றின ?

வேதங்கள் பகவானால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்டவைகள். அநேகம் ஆயிரக்கணக்கான மனித ஆண்டுகள் ஒரு கல்பம் எனப்படும். ஒவ்வொரு கல்பத்தின் முடிவிலும் அப்போதுள்ள உலகங்களும் அதைப்படைத்த பிரம்மாவும் அழிந்து சுத்த சைதன்னியமாகிய பகவான் மட்டிலும் எஞ்சியிருப்பார். மீண்டும் உலகங்களைப் படைக்கப் புதிய பிரம்மா பகவானால் நியமிக்கப்படுவார். இவ்வாறு புதியதாகப் பதவி ஏற்கும் பிரம்மாவிற்கு சிருஷ்டிக்கிரமத்தை அறிந்துகொள்ள பகவான் அனுக்ரகம் செய்கின்றார். ஆதலால் சிருஷ்டிக்கும் வேதமே மூலகாரணமாகின்றது. இதைப் பின்வரும் நியாய சாஸ்திர வாக்குகளால் அறியலாம்.

यः कल्पः सकल्पपूर्वः । इति न्यायेन संसारस्य अनादित्वात् ईश्वरस्य सर्वज्ञत्वात ईश्वरः गतकल्पीयं वेदं अस्मिन् कल्पे स्मृत्वा उपदिशति ।

இதையே यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वम् ।
यो वै वेदांश्च प्रहीणोति तस्मै ॥ என்று

ஸ்வேதாஸ்வதரோபநிஷத் 6-18

லும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் உணரலாகும். பிரம்மா தோன்றியவுடனே, அவருக்கு ஈஸ்வரானுக்ரகத்தால் வேதங்கள் மனதில் தோன்றின. அதாவது உலகம் எங்கும் வேதசப்தங்கள் நிறைந்திருப்பதை ஈஸ்வரகடாக்ஷம் பெற்ற பிரம்மாவினால் அறிய முடிகிறது. ஆகவே பிரம்மா வேதாதிகாரி ஆகின்றார். இவ்வதிகாரியின் மூலமாகவே மற்றவர்கள் வேதங்களை அறியமுடியும். **(The great agency for the dissemination of Vedic knowledge.)**

விஞ்ஞான ரீதியாய் உலகில் ஒலி அலைகள், பேரலை, மத்திய அலை, சிற்றலை, சூக்ஷ்ம அலை எனப் பல பிரிவுகளையுடையன. **(Long waves, Medium waves, Short waves**

Ultra-short waves). நம் வீடுகளிலுள்ள ரேடியோப் பெட்டிகள் சில. ரேடியோ அலைகளை மட்டிலும் கிரஹிப்பது போன்று இக்கல்பத்தில் அவதரித்த ரிஷிகள் சில வேத சப்தங்களை மட்டிலும் உணர்ந்தார்கள். ஈஸ்வரன் சர்வ வல்லமையுள்ள சைதன்னியம். பிரம்மா என்பவர் எல்லா ஒலி அலைகளையும் தாங்கி நிற்கும் வெளி (Ether). வேத காலத்து ரிஷிகள் ஒலி அலைகளை கிரகித்தவர்கள். அதாவது ரேடியோப்பெட்டி (Receiver) போன்றவர்கள். ரேடியோப்பெட்டியில் கேட்கப்படும் கீதங்கள் போன்றன ரிக்குகள், மந்திரங்கள், சாமங்கள். கீதங்களுக்குரிய இராகம், தாளம், இடம், காலம், சாஹித்யகர்த்தா போன்று வேத மந்திரங்களுக்கு, ரிஷி, தேவதை, சந்தஸ் முதலியன உண்டு. ரேடியோக்களிலே பேச்சு வரிசைகள் ஒலிபரப்புவதைப் போன்று வேதங்களில் உரை நடைப்பகுதிகளுமுண்டு. அவைகளுக்கு பிராம்மணங்கள் என்று பெயர். ரேடியோவில் ஒலி பரப்பப்படுவதை நாடா (Tape) முதலியவற்றில் பதிவுசெய்து வைத்துக்கொள்வது போன்று இந்த சுவேத வராக கல்பத்தின் ஆரம்பத்தில் பதிவு செய்து வைக்கப்பட்டவைகளே, நாம் இப்போது வேதங்கள் எனப் போற்றி வருவன. ஒரு சப்தத்தை டேப் மூலம் பதிவுசெய்துவிட்டால், அதிலிருந்து வேண்டும் பல பதிவுகள் மீண்டும் செய்துகொள்ள முடியும். இது போன்ற குரு பரம்பராக்கிரமத்தில், கேள்வி ஞானத்தால் இப்போதுள்ள வேதங்களை நாம் அடைந்துள்ளோம். இதனைப் பூர்வ மீமாம்சையில்

नहि वेदः पुरुषनिर्मितः। वेदाध्ययनं सर्वं गुर्वध्ययन पूर्वकम्। वेदाध्ययन सामान्या दधुनाऽध्ययनं यथा। इत्यादिना वेदस्यापौरुषेयत्वस्य साधितत्वात्। சொல்லியதாலும் நன்கு அறியலாம்.

வேதங்களுக்கும், ஈஸ்வரனுக்குமுள்ள சம்பந்தம்.

வேதங்கள் ஈஸ்வரனால் உண்டாக்கப்பட்டன என்றால் வேதத்திற்கு ஆதி உண்டாய் விடும். அவ்வாறன்றி வேதம் அநாதியானது. ஈஸ்வரன் எவ்வாறு ஆத்யந்த

ரஹிதனே, அவ்வாறே வேதங்களும் தொடக்கமும், முடிவும் இல்லாதன. ஆகையால் வேதங்கள் ஈஸ்வரனின் மூச்சுக்காற்று என்று சொல்லப்படும். வேதங்களுண்டேல், ஈஸ்வரனும் உண்டு, ஈஸ்வரனிருந்தால் வேதங்களுமுண்டென்பது கருத்து. மூச்சு உட்கொள்ளுதலும், மூச்சு வெளிவிடுதலும் அனிச்சைச் செயல்கள் என்று சொல்லப்படும். நாம் விரும்பினாலும், விரும்பாவிடினும் தாமாகவே நிகழும் செயல் அனிச்சைச் செயலாகும். கண்ணிமைத்தல், ஜீரணம் முதலியன இத்தகைய காரியங்கள். சாதாரண உயிர்களின் அனிச்சைச் செயலுக்கும், ஈஸ்வரனுடைய அனிச்சைச் செயலுக்கும் வேற்றுமையுண்டு. எல்லாம் வல்ல பேரறிவாளனின் மூச்சுக்காற்றே வேதங்கள் என்பது குறித்துப் பின்வரும்.

अस्य महतो भूतस्य निश्वसित मेतद्यदृग्वेदो यजुर्वेद स्सामवेदो थर्वांगिरसः ।

பிரகதாரண்யகோபநிஷத் 2-4-10 வாக்கியத்தாலும் அறியலாகும். இந்த உண்மையை வேதங்களுக்குப் பாஷ்யம் அருளிச்செய்த வித்தியாரண்ய சுவாமிகள்

यस्यनिःश्वसितम् वेदा यो वेदेभ्योऽखिलं जगत् ।
निर्ममे तमहम् वन्दे विद्यातीर्थ महेश्वरम् ॥

என்று குரு வணக்கத்தை வியாஜமாகக்கொண்டு சொல்லுகின்றார்.

வேதத்தின் சிறப்பு என்ன?

உலகில் சாதாரணமாய் ஒரு பொருளை விளக்க உபமானங்களைக் கையாளுகின்றோம். எப்போதும் உபமான வஸ்து கௌரவம் வாய்ந்ததாக இருக்கும். சந்திரனைப் போன்ற முகம் என்பதில் சந்திரன் என்பது உபமானம், முகம் என்பது உபமேயம். இதில் உயர்வு சந்திரனுக்கேயன்றி முகத்திற்கல்ல என்பது தெளிவு. இந்த ரீதியில் வேதம் என்னும் சொல்லை உபமானப் பொருளில் உபயோகிப்பது ஒரு பொது வழக்காகும். சில உதாரணங்கள் கீழே சொல்லப்பட்டுள்ளன.

(i) நம் நாட்டு இதிகாசங்கள் எனக் கொண்டாடப்படும் நூல்களில் ஒன்று இராமாயணம். இது ஆதி காவியம் என்ற சிறப்புப் பெயராலும் குறிக்கப்படுகிறது. இதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது

वेदः प्राचेतसा दासीत। साक्षाद्रामायणात्मना ॥

என்று சொல்லப்பட்டதிலிருந்து, வேதத்தின் மந்திர ராஜமாகிய காயத்ரி மகா மந்திரத்தின் அக்ஷரம் ஒவ்வொன்றையும் ஆரம்பமாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு அக்ஷரத்திற்குமாயிரம் சுலோகங்களாக 24,000 கிரந்தங்கள் கொண்டதென்பதும், காயத்ரி மந்திரத்தின் விராட் ஸ்வரூப்மே ராமாயணம் என்றும் பெரியோர்கள் கருதி வருகின்றார்கள். ராமாயணம் வேதசமதை உடையது என்று இராமாயணத்தின் பெருமையை விளக்குவது ஒருபாலிருக்க, அஃது வேதமகிமையையே அதிகம் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

(ii) இதிகாசங்களில் மற்றொன்றாகிய மஹாபாரதம் ஐந்தாவது வேதமென்னும் பொருள்பட

भारतः पंचमो वेदः। என்று கூறுகின்றனர்.

(iii) தேவாரம், திருவாசகம் முதலிய அருட்பாக்களைக் குறிக்குங்கால் தமிழ் வேதங்கள் எனப் புகழு மாற்றான் வேதம் என்ற சொற்கொண்டு குறிப்பர்.

(iv) தமிழில், ஏன் உலக நூல்களிலேயே, சிறந்தனவற்றுள் ஒன்று திருவள்ளுவ நாயனார் இயற்றிய திருக்குறள். இந்நூலுக்கு ஒன்பது பெயர்கள் உண்டு. அப்பெயர்களில் ஒன்று தமிழ்மறை' என்பதாகும், இதனை விளக்கத் திருவள்ளுவ மாலையிலுள்ள ஒரு பாடல் பின்வருமாறு :—

“ ஆரியமுஞ் செந்தமிழுமாராய்ந்திதனினிது
சீரிய தென்றொன்றைச் செப்பரிதால்—ஆரியம்
வேதமுடைத்து தமிழ் திருவள்ளுவனார்
ஓது குறட்பாவுடைத்து.”

இதனால் வடமொழிக்குச் சிறப்பு அதில் வேதங்கள் இருப்பதால், தமிழுக்குச் சிறப்பு, தமிழின்கண் திருக்குறள் எனும் உலக நூலிருப்பதால் என்று பேசுகின்றது.

(v) திருக்குறளின் சிறப்பு ஒருபாலிருக்க தமிழ் வேதங்கள் எனச் சிறப்பிக்கப்படும் அருள் நூல்கள் தேவாரம் முதலாகப் பெரிய புராணம் ஈறாக உள்ள பனிரண்டு திருமுறைகளாம். வடமொழி வேதங்களைப் போன்றே தமிழ் வேதங்கள் உண்டாக வேண்டுமென்று பகவத் சங்கல்பம். இக்காரணம்பற்றி பல ஒற்றுமைகள் காணப்படுவதால் இவ்வருள் நூல்கள் வேதம் என்னும் இச்சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றுள்ளன. ஆகவே தமிழ் வேதங்கள் வேதச் சிறப்பைக் குறிப்பனவேயாம். சில ஒற்றுமைகளை இங்கே குறிப்பிடுகிறோம்.

(a) வடமொழி வேதம் 'ஓம்' என்று பிரணவத்தில் ஆரம்பித்து 'ஓம்' என்ற பிரணவத்தில் முடியும்.

தமிழ் வேதங்கள் 'திருச்சிற்றம்பலம்' என்று தொடங்கி 'திருச்சிற்றம்பலம்' என முடியும்.

(b) வேதங்கள் 'த்ரயி' அல்லது மூன்று எனும் பொருளுள்ள பரியாயத்தால் குறிக்கப்பட்டு ரிக்-யஜுர்-சாமத்தைக்குறிக்கும்.

தமிழ் வேதங்கள் "மூவர் தமிழ்" என்றழைக்கப் பட்டு, திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆகிய மூவர் அருளிச் செய்த, தேவாரப் பாடல்களைக் குறிக்கும்.

(c) வேதங்களைச் சாகைகளாகப் பிரித்து வகுத்தவர் வியாசர்.

தமிழ் வேதங்களைத் திருமுறைகளாகக் கோவைப் படுத்தியவர் நம்பியாண்டார் நம்பி என்பவர்.

(d) வேதங்களில் ருத்ர சூக்தங்கள், சதருத்ரீயம் முதலிய உன்னத மந்திரங்களுள்ளன.

தமிழ் மறைகளில் கீர்த்தித்திருவகவல், போற்றித் திருவகவல், பஞ்சாக்கரப்பதிகம், திருநீற்றுப் பதிகம் முதலியன உள்ளன.

(e) வேதமந்திரங்கள், காயத்ரி, த்ருஷ்டுப், ஜகதி முதலிய சந்தங்களில் ஓதப்படும்.

தமிழ் வேதங்கள் நட்ட பாடை, கொல்லி, சாதாரி முதலிய பண்களில் பாடப்படுவது.

(f) ரிக்-யஜுர்-சாமம் எனும் மூன்று வேதங்களில் நடுவணதாகியது யஜுர்வேதம். அது 101 சாகைகளைக் கொண்டது. அதில் ஐம்பத்தொன்றுவது சாகை போதாயன சாகை. இதில் ஏழு காண்டங்கள் உள்ளன. அதன் மத்திய காண்டம் நான்காவது காண்டம். இதில் 7 பிரஸ்னங்கள், இதில் நாலாவது பிரஸ்னம் ருத்ராத்யாயம் எனச் சொல்லப்படுவது. இதில் 11 அனுவாகங்கள் உள்ளன. இதின் மத்தியில் உள்ளது பஞ்சாக்ஷரம். இதன் ஜீவன் ‘சிவ’ என்ற பதம். இது வேதஹ்ருதயம் என்று மஹான்களால் கருதப்படுகின்றது.

தமிழ்த் திருமுறைகளுள்ளே மூவர் தேவாரங்கள் முதன்மை இடம் பெறும். இவற்றுள் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளது திருமுறை, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருமுறை, சுந்திரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருமுறை ஆகிய மூன்றில் நடுநாயகமாக விளங்குவது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளாலியற்றப்பட்ட தேவாரமாகும். இதன் கண் மூன்று திரு முறைகளுள்ளன. மத்தியில் இருக்கும் திருமுறை 5-வது திருமுறையாகும். இதில் 100 திருப்பதிகங்கள் உண்டு. அவற்றின் மத்தியில் விளங்குவது திருப்பாலைத் திருப்பதிகம். இது 11 திருப்பாசுரங்களாலாயது. அவற்றினிடையே இருப்பது “விண்ணிஞர் பணிந்தேத்த” என்று தொடங்கும் பாசுரம். அதில் மிளிர்வது சிவ பஞ்சாக்ஷரம். இதனுயிர்நாடி ‘சிவ’ என்பது. இதுவே தமிழ்த் திருமுறைகளின் இருதயம் எனப் போற்றப்படுகின்றது.

(g) வேதங்கள் பிரணவத்தின் விரிவான வியாக்கியானங்களாகும். பிரணவத்தின் பகுதிகளாகிய அகார-உகார-மகாரங்கள் ரிக்-யஜுர்-சாமவேதங்களின் முதல், இடை, கடை மந்திரங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் வேதங்களில் முதற்கண்ணதாகக் கருதப்படும் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச்செய்த முதல் திருமுறையின் முதற் பாசுரம் "தோடுடைய செவியன்" என்று ஒகாரத்தில் ஆரம்பித்து தமிழ் மறைகளில் கடைசி பனிரெண்டாம் திருமுறையாகிய பெரிய புராணம் "உலகெலாம்" என்று மகர ஒற்றில் முடிவையும் பெற்றுள்ளதை நோக்குங்கால் 'ஓம்' எனும் பிரணவாபின்னமானது தமிழ் வேதங்கள் என்பது வெளிப்படை.

இதனால் வேதமானது சிறந்த தத்துவங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட முதனூல் என்றும் அதற்கொப்ப ஏற்றம் வாய்ந்த வழிநூல்கள் தமிழ் வேதங்கள் என்றும் ஆராச்சியாளர்களுக்கு நுண்ணிதில் விளங்கும் வேதங்களைப்பற்றி ஆராய்ந்து கண்டறிந்த உண்மைகளைப் பலவாகச் சிறப்பித்து மேனாட்டார்கள் கூறியிருக்கின்றனர். அவற்றில் நமது வேதங்களில் மிக்கு ஈடுபட்டு தமது வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதியும் இவ்வாராய்ச்சிக்கு உரிமையாக்கிய மேக்ஸ் முல்லர் (Max Muller) வேதங்களின் பழமையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ள ஓர் வாக்கியத்தைக் கீழே தருகிறோம் :—

"As long as man continues to take an interest in the history of his race, and as long as we collect in libraries and museums the relics of former ages, the first place in that long row of books which contains the records of the Aryan branch of mankind will belong for ever to the Rig Veda."

அதாவது " மனிதன் தன்னுடைய வர்க்கத்தின் வரலாற்றைப்பற்றி அறிய ஆவல் கொள்ளும் வரையிலும், தன்னுடைய நூலகங்களிலும், பொருட்காட்சிசாலைகளிலும் வைக்கத்தகுந்த புராதனச் சின்னங்களைச் சேமித்து வைக்கும் எண்ணம் மனிதனுக்கு நிலவும் வரையிலும், அந்த நீண்ட வரிசை நூல்களுக்குள்ளே ஆரிய வர்க்கத்தினர் ஆற்றிய செயல்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் ரிக் வேதத்திற்கு எப்போதும் முதன்மை ஸ்தானம் உரியதாகும்." இதன் தொன்மைக்கு இதைவிட வேறு சான்றுகளும் வேண்டுமோ !

ஆசிரியர் வரலாறு

ஜைமினி முனிவர் இந்த ஸ்தோத்திரத்தின் ஆசிரியர். இவர் வேதவியாசரின் மாணாக்கர்களில் ஒருவர். வியாசருக்கு நான்கு முக்கிய சிஷ்யர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் (1) பைலர், (2) வைசம்பாயனர் (3) ஜைமினி, (4) ஸுமந்து, ஆவார்கள். வியாசர் தாம் வகுத்த ரிக்-யஜுர்-சாம-அதர்வண வேதங்களை இவர்களுக்கு முறையே உபதேசித்தருளினார். ஆகவே ஜைமினி முனிவர் வியாசரின் சமகாலத்தவர் என்றும், சாமவேதத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதும் அறியக்கிடக்கின்றது. இதைப் பின்வரும் மேற்கோளால் அறியலாம்.

पराशरात्सत्यवत्यामंशांश कलया विभुः ।
अवतीर्णो महाभागो वेदं चक्रे चतुर्विधम् ॥
ऋगथर्वयजुस्साम्नां राशीनुद्धृत्य वर्गशः ।
चतस्रस्संहिताश्चक्रे सूत्रे मणिगणानिव ॥
तासांस चतुरश्शिष्यानुपाहूय महामतिः ।
एकैकां संहितां ब्रह्मन्नेकैकस्मै ददौ विभुः ॥
पैलाय संहितामाद्यां बह्वृचाख्यामुवाच ह ।
वैशंपायन संज्ञाय निगदाख्यं यजुर्गणम् ॥
साम्नां जैमिनये प्राह तथा छन्दोगसंहिताम् ।
अथर्वाङ्गिरशं नाम स्वशिष्याय सुमन्तवे ॥

ஸ்ரீமத்பாகவதம் XII—6—49 முதல் 53 வரை.

ஜைமினி முனிவரின் சிறப்பு.

வேதங்கள் பகவானின் மூச்சுக்காற்று என்றும், மூச்சு விடுதலும், மூச்சு வாங்குதலும் அனிச்சைச் செயல்

என்றும் முன்னர் சொல்லப்பட்டது. ஆகவே மேற்பார்வைக்கு வேதங்களில் முன்பின் முரண்பாடுகள் தோன்றக் கூடும். சாதாரண மககளுக்கு அவை மயக்கத்தை உண்டாக்கக் கூடுமாகையால் 16 அத்யாயங்களுடன் கூடிய பூர்வமீமாம்சா சாஸ்திரத்தை ஜைமினி முனிவர் அருளிச் செய்து, அதன் மூலம் எந்த வேத மந்திரங்கள் எக்கர்மாக்களில், எப்போது உபயோகிக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றியும், அவற்றின் பொருளையும் விளக்கியுள்ளார். இதில் நான்கு அத்யாயங்கள் கேவலம் தேவதா உபாசனையைப்பற்றி மட்டிலும் கூறுவனவாகும். பூர்வ மீமாம்சா சாஸ்திரத்தின் மற்றைய பனிரண்டு அத்தியாயங்கள் த்வாதஸ லக்ஷணி என்றும் வழங்கப்படும். ஆகையால் வேதங்களுக்கு முதன் முதலாக உரைகண்டவர் ஜைமினி என்று சொல்லலாம்.

பூர்வமீமாம்சை என்பது என்ன ?

மீமாம்சை என்பதில் "மாங்" என்பது பகுதி, "ஸன்" என்பது விகுதி. இதன் பொருள் சிறப்பான ஆராய்ச்சி என்பதாகும். அதாவது உண்மையான பொருளைப்பற்றி ஆராய்வது என்று ஏற்படுகின்றது. இது வேதத்தின் பூர்வகாண்டத்திற்கு பொருள் நிர்ணயம் செய்வதாகும். பூர்வமீமாம்சை என்பது ஆயிரம் அதிகரணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால் இதற்கு ஸஹஸ்ராதிகரணி என்ற சிறப்புப் பெயரும் உண்டு. இது

अथातो धर्मजिज्ञासा ।

என்று தொடங்கும், சூத்திரங்களாலானது. இப்பூர்வ மீமாம்சை மதக் கொள்கைகளில் முக்கியமானவை :—

(i) பிரபஞ்சம் சத்தியம். மித்தையன்று, (ii) பிரபஞ்சத்திற்கு ஆதியும் அந்தமும் இல்லை. (iii) வேதம் ஆத்யந்தம் அற்றது. (iv) சுவர்க்க நரகாதிகளுண்டு. (v) ஆத்மாவும் ஆத்யந்த ரகிதமானது. (vi) கர்மானுசாரப்படி ஜீவன்களுக்கு மறுபிறவியுண்டு. (vii) யாகாதி கர்மாக்களால் இம்மையிலேயும் சுகம் கிடைக்கும். (viii) வேதப் பொருளுணர்வது சாலச் சிறந்தது.

(ix) இரு பிறப்பாளர்களுக்கே யாகம் செய்வதில் உரிமையுண்டு என்பனவாம். ஆகவே ஜைமினி முனிவர் பூர்வ மீமாம்சா சூத்திரக்காரர். அதாவது ஆசிரியர் ஆவர். இதற்கு பாஷ்யம் செய்தவர் சபர சுவாமிகள். வார்த்திகம் என்னும் பொழிப்புரையை இயற்றியவர் குமாரில பட்டர். இவருடைய மாணாக்கர் மண்டன மிஸ்ரர். பிற்காலத்தில் பூர்வ மீமாம்சைக்கு பாட்டதீபிகை என்ற புதிய வியாக்யானம் ஒன்று இயற்றப்பட்டது. அதற்குப் பல உரைகள் தோன்றின. அதில் சிறந்தது சம்புபட்டர் இயற்றியதாகும்..

சிதம்பர ரகசியம்.

1. ஸ்தூல சிதம்பரம்.

இத்தோத்திரமானது சிதம்பரத்தில் இயற்றப்பட்டது, என்பது முதற்கண் சொல்லப்பட்டது. சிதம்பரம் என்பது பல உயர்ந்த உட்கருத்துகளுடன் கூடிய பதப்பொருள் கொண்ட ஒரு தலமாகும். அதன் உயர்ந்த தத்துவத்தைக் கருதியே சைவர்கள் கோயில் என்ற பொதுப் பெயரால் சிறப்பாக சிதம்பரத்தை வணங்குவர். நம் பாரதத்தின் கண் ஐம்பூதங்களைக் குறிக்கும் ஐந்து தலங்களுள்ளன என்பது யாவருமறிந்த விஷயம். இத்தலங்களிலே இறைவன் இப்பூதங்களின் உருத்தாங்கி உயிர்களை உய்விக்கின்றார். அவற்றுள் ஆகாசம் என்னும் பூதத்தைக் குறிக்கும் ஸ்தலம் சிதம்பரமாகும். இங்கு இறைவன் சிவகாமி என்னும் சக்தியுடன் கூட ஆனந்த நடனம் செய்கின்றார். இதன் உட்கருத்தைச் சிறிது உன்னுவோமாக.

(1) 5 பூதங்களில் ஆகாசமே மற்ற பூதங்களுக்கு உறைவிடமாயுள்ளது. இதன் சேர்க்கையின்றி மற்ற நான்கும் செயலற்றுக் கிடக்கும். இது காரணமாக ஆகாசத்தைக் குறிக்கும் இந்த க்ஷேத்திரம் சிறந்தது என்று ஏற்படுகின்றது.

(2) மேலும் ஈசனின் திருக்கூத்து ஐந்து சபைகளிலே சிறப்பாக நிகழ்வது புராணப் பிரசித்தமானது. அவற்றுள் திருவாலங்காட்டில் ரத்னசபையிலும், திருவாலவாய் என்னும் மதுரையில் வெள்ளியம் பலத்திலும், திருநெல்லையில் தாமிரசபையிலும், திருக்குற்றாலத்திலே சித்திர சபையிலும், திருச்சிற்றம்பலமாகிய தில்லையின் கண்ணே பொன்னம் பலத்திலும் இறைவன் திருநடனம் செய்கின்றார். இவற்றுள் சிதம்பரத்தின் கண்ணுள்ள பொன்னம்பலம் சிறந்த உட்பொருள் கொண்டது. பொன் என்பது தீவண்ண முடையது. இறைவனது நிறமும் அத்தகையது, இதையே,

य एषोन्तर्हृदय आकाशः तस्मिन् अयं
पुरुषो मनो मयः । अमृतो हिरण्मयः । —தைத்ரியம்

அதாவது எந்த இருதயத்திற்குள்ளே எந்த ஆகாசம் இருக்கின்றதோ அவ்விடத்தில் புருஷனும், பொன் போன்ற மேனியுடையவனும், அமிர்தமானவனுமிருக்கிறான் என்று சாந்தோக்யமும் தைத்ரியமும் ஸ்துதிக்கின்றன.

(1) வெளியுலகில் மூன்று முக்கிய ரேகைகள் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் சூக்ஷமமாய் ஊடுருவிச் செல்லுகின்றன. அவற்றில் ஒன்று வடக்கே இமயமலைச் சாரலிலும, மற்றொன்று தெற்கேயுள்ள இலங்கைத் தீவு (இப்போதுள்ள இலங்கையன்று) வழியாகவும், நடுவில் செல்லும ரேகை சிதம்பரத்தின் வழியாகவும் செல்லுகின்றன. இம் மூன்று ரேகைகளிலும் முக்கிய ரேகையாகிய நடுரேகையின்கண் ஆண்டவன் தில்லையம்பலத்தில் நடனம் செய்வது புண்ணிய பூமியாகிய பாரதத்தின் மத்ய ஸ்தானத்தைக் குறிப்பதாகும். இதனைக் கீழ் வரும் பாடல்கள் வலியுறுத்தும் :—

"மேரு நடு நாடி மிக்கிடை பிங்கலை
கூரு மிவ்வானின் இலங்கைக் குறியுறுஞ்
சாருந்தில்லை வனத்தண்மா மலையத்தூ
டேறுஞ் சுழுனை இவை சிவ பூமியே."

" பூதல மேருப்புறத்தான தெக்கணம்
ஓதும் இடை பிங் கலையொண் சுழுனையாம்
பாதி மதியோன் பயில் திரு அம்பலம்
ஏதமில் பூதாண்டத் தெல்லையினீறே "

" இடைபிங் கலையிம வாதோடிலங்கை
நடுநின்ற மேரு நடுவாஞ் சுழுனை
கட்வுந் திலை வனங் கைகண்ட மூலம்
படர்வொன்றி என்னும் பரமாம் பரமே."

திருமூலர்......திருமந்திரம்.

(4) சபாபதியின் தாண்டவத்தில் ஈசனின் பஞ்ச கிருத்யங்கள் (ஐந்தொழில்கள்) சூசிக்கப்படுகின்றன. இதை :—

" தோற்றந் துடியதனிற் றோயுந் திதி யமைப்பிற்
சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம்—ஊற்றமாய்
ஊன்று மலர்ப் பதத்திலுற்ற திரோதமுத்தி
நான்ற மலர்ப் பதத்தே நாடு !'

—மனவாசகங் கடந்த தேவர்.

" பூமலி கற்பகப் புத்தேள் வைப்பும்
நாம நீர் வரைப் பிறுனில வளாகமும்
ஏனைய புவனமும் எண்ணீங் குயிருந்
தானே வகுத்ததுன் தமருகக் கரமே
தனித்தனி வகுத்த சராசரப் பகுதி
அனைத்தையும் காப்பதுன் அமைத்தகைத்தலமே.
தோற்றுபு நின்றவத் தொல்லுல கடங்கலும்
ஆற்றுவ தாரழல் அமைத்த தோர் கரமே
ஈட்டிய வினைப் பயன் எவற்றையு மறைத்துநின்
றூட்டுவ தாகுநின் ஊன்றிய பதமே
அடுத்த வின்னுயிர்க்ட் களவில் பேரின்பங்
கொடுப்பது முதல்வ நின் குஞ்சித பதமே ".

—குமர குருபரசுவாமிகள்.

"அரன்துடி தோற்றம் அமைத்தல் திதியாம்
அரனங்கி தன்னில் அறையிற் சங்காரம்
அரனுற் றணைப்பில் அமருந் திரோதாயி
அரனடி யென்றும் அனுக்கிரக மென்னே."

—திருமூலர்.

முதலிய ஆன்றோர் வாக்குகளால் அறியலாம். நடராஜப் பெருமான் தம்முடைய மூன்று திருக்கரங்களாலும் இரண்டு திருவடிகளாலும் பஞ்ச கிருத்தியங்களைச் செய் தருளுகின்றார். தமருகம் என்னும் உடுக்கை ஏந்திய கையால் சிருஷ்டியையும், அபய ஹஸ்தத்தால் ஸ்திதியை யும், மழு ஏந்திய கையால் சம்ஹாரத்தையும், தக்ஷிணை யழுத்திய பாதத்தால் திரோபாவமும், அனவரதம் நடம் புரியும் பாதகமலத்தால் அனுக்கிரகத்தையும் அன்பர் கள் கடைத்தேறுமாறு செய்கின்றார்.

2. சூக்ஷ்ம சிதம்பரம்

அண்டத்திலுள்ளது பிண்டத்திலும் காணப்படும். புறத்திலுள்ளது அகத்திலும் இருக்கும். இது இயற்கை விதியாகும். ஆகவே சிதம்பரம், தில்லையம்பதி, ஆகாச ஸ்தலம் எனப் பல பெயர்களால் குறிக்கப்படுவது புறச் சிற்றம்பலம் என்று கூறப்படும். இது அண்டத்தில் உள்ளது. இதன் பிரதிபிம்பமாய் பிண்டமாகிய நமது சரீரத்தின் கண்ணும் இறைவன் நடம்புரியுமிடமுண்டு. அது நமது ஹ்ருதயமாகும். புறச்சிற்றம்பலத்திலுள்ள ஆகாசமின்றி மற்ற பூதங்கள் எவ்வாறு தனித்தியங்க முடியாதோ, அவ்வாறே இருதயத்தின் துடிப்பின்றி நம் முடலின் மற்ற அங்கங்கள் செயலற்று, ஸ்தம்பித்து மரணநிலையை அடையும். ஆகவே நமது இருதயத்தைச் சிதாகாசம் என்று யோகிகள் சொல்வர். ஆண்டவன் திருக்கூத்தின் எதிரொலியே நமது இருதயத்துடிப்பு.

புறவுலகில் சூக்ஷ்மமாக மூன்று ரேகைகள் செல்வது போன்று நமது உடலின் கண்ணும் இடைகலை, பிங்கலை, சுழிமுனை என்று மூன்று நாடிகள் ஓடுகின்றன. இவற் றில் நடுவே செல்வது சுழிமுனை என்னும் நாடியாகும்.

இந்த நீண்ட நாடியில் ஆறு சக்கிரங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றை ஆருதாரங்கள், ஷடாதாரங்கள், ஆதார சக்கிரங்கள் என்ற பெயர்களால் குறிக்கப்படும். இவற்றில் இரண்டிரண்டிற்கப்பால் ஒவ்வொரு முடிச்சு இருக்கும். இவ்வாறு மூன்று முடிச்சுகள் உள்ளன.

(i) இவற்றிறில் நமது ஆசனத்வாரத்தின் கீழாக அகுல ஸகஸ்ராரம் என்ற ஆயிர இதழ்க்கமலம் விரிந்த நிலையிலிருக்கும். இதன் மேல் மூலாதாரம் என்ற முதற் சக்கிரம் அமைந்துள்ளது. இது முக்கோண வடிவமுள்ளது. நாலிதழ்க்கமலம் போன்றது. இதன் மத்தியிலுள்ள குளகுண்டம் என்னும் பிந்துவை வாயில் கௌவிக்கொண்டு குண்டலினி என்னும் சக்தி உறங்கும். இச்சக்தியானது மூன்றரைச்சுற்று மண்டிலமிட்டுக்கொண்டு பாம்பு போன்று பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டிருக்கும். இம்மூலாதாரமே சுழிமுனை எனும் நாடியின் மூலஸ்தானம். புறவுலகிலே இது கமலாபுரம் எனும் திருவாரூரைக் குறிக்கும்.

(ii) இதன்மேல் சுவாதிஷ்டானம் என்ற 2-வது சக்கிரம் இருக்கிறது. ஆறு இதழ் தாமரை அலர்ந்தது போன்றிருக்கும். வெளியுலகில் இது அப்பு க்ஷேத்திரமாகிய திருவானைக்காவைக் குறிக்கும். நம்முடலில் லிங்கப்ரதேசத்தின் சமீபம் வியாபித்திருப்பதாகும்.

இந்த இரண்டு சக்கிரங்களுக்குமேல் பிரம்ம கிரந்தி என்னும் முடிச்சுள்ளது.

(iii) சுழிமுனை நாடிப் பிரதேசத்தில் மூன்ருவதாக நிலைத்திருப்பது மணிபூரம் என்ற சக்கிரம். இது பத்திதழ்க் கமலமாகும். வெளியில் இது திருவண்ணாமலையால் குறிக்கப்படும்.

(iv) இதற்கு மேலே நான்காவதாகிய அனுஹத சக்கிரமுள்ளது. இது நமது சரீரத்தில் இருதயப் பிரதேசத்திலுள்ளது. பனிரண்டு இதழக் கமலம் இதன் உருவம். இதை சம்வித் கமலம் என்றும், பூர்ணகிரிபீடம் என்றும் போற்றுவர் யோகியர். இதைப் பஸ்யந்தி

என்னும் தேவியும், ராகினி என்னும் யோகினியும் காத்து வருகின்றனர். பனிரண்டு சூரியர்கள் தம் முழுக் காந்தியுடன் பிரகாசிக்கும் பகுதி. இங்கு ஸிகினி என்னும் சக்தியுடன் பரமேஸ்வரன் இருப்பிடம். இச்சக்கிரம் அண்டத்திலே ஆகாச ஸ்தலமாகிய சிதம்பரத்தைக் குறிக்கும்.

இதன் மேலுள்ளது விஷ்ணுக்கிரந்தி என்னும் முடிச்சு.

(v) இதற்கப்பால் விசுத்தி என்னும் சக்கிரம். மனிதனின் கழுத்துப் பகுதியே இது. இது பதினாறிதழ் கமலம். உலகில் வாயுக்ஷேத்திரமாகிய காளஹஸ்தி இதைச் சுட்டுகிறது.

(vi) இதற்குமப்பாலுள்ளது ஆக்ஞை என்ற ஆறுவது சக்கிரம். இது புருவமத்தியில் இரண்டு இதழ்க்கமலமாக பிரகாசிப்பது. உலகில் இதன் சின்னமாக விளங்குவது காசி என்னும் ஸ்தலமாகும். இதற்கப்பாலுள்ளது ருத்திரக் கிரந்தி என்பது.

(vii) இதற்கும் மேலாக ஸஹஸ்ராரம் என்ற ஆயிரம் இதழ்களுடன் ஜ்வலிக்கும் சக்கிரம் இருக்கிறது. இதைச் சந்திரமண்டல மென்றும், துவாத சாந்தமென்றும், பிரம்மரந்திரம் என்றும் பல பெயர்களாற் குறிப்பிடுவர். வெளியுலகில் கைலாசம் இதன் சின்னமாகும், இதனை, பரஞ்சோதி முனிவர் வாக்கும் வலியுறுத்தும் :—

"திருவளராரூர் மூலந் திருவானைக்காவே நாபி
மரு வளர் பொழில் சூ ழண்ணாமலை மணி பூரநீவிர்
இருவருங்கண்ட மன்ற மிதயமாந் திருக்காளத்தி
பொருவருங் கண்டமாகும் புருவ மத்தியாங் காசி."

—திருவிளையாடல் 802.

மேற் கூறிய வற்றால் சரீரத்தினுள்ளோடும் சுழிமுனை நாடியின் மத்திய ஸ்தானம் இருதயமாகிற சிதாகாசம் என்பது விளங்கும். இதுவே சிதம்பரம். இங்கும் இறைவன் கூத்து நிரந்தரமாக நடைபெறுகின்றது. புறச் சிற்றம்பலமாகிய தில்லை (சிதம்பரம்) ஸ்தூல ரூபமானது. அகச் சிற்றம்பலமாகிய தஹராகாசம் (ஹ்ருதய குகை) சூக்ஷ்மமானது.

3. காரண சிதம்பரம்.

காரணம் என்பது சூக்ஷமத்தின் நுட்பமாகும். இக்காரண சிதம்பரம் பிரணவமாகும். இது சப்த ரூபமானது. புறச் சிற்றம்பலத்தும் (சிதம்பரம்), அகச் சிற்றம்பலத்தும் (ஹ்ருதயாகாசம்), மூன்று ரேகைகளும், மூன்று நாடிகளும் முறையே செல்வது போன்று, காரண சிதம்பரமாகிய பிரணவத்திலும் மூன்று அக்ஷரங்களுண்டு. அவை அகார, உகார, மகாரங்களாகும். இவை வேதப்ரதி பாத்தியமானவை. வேதமே பிரணவாகாரம். வேதங்களில் முதலாவதான ரிக்வேதம் ' अग्निमीळे पुरोहितं । என அகாரத்தில் தொடங்குவதும், யஜுர் வேதத்தின் கடைசி மந்திரம்; योनिस्समुद्रो बन्धुः । என்று உகாரத்தில் முடிவதும் சாம வேதத்தின் கடைசிச் சாமம் समानम् वरम् । என்று மகாரத்தில் முடிவதும் பிரணவத்தின் விராட் ஸ்வரூபமே வேதங்கள் என்பதைச் சந்தேகத்திற்கிட மின்றி விளக்குகின்றன. இதனாலேயே ஜைமினி முனிவர் தம்முடைய ஸ்தவத்திலே

नमः प्रणव वाच्याय नमः प्रणवलिंगिने ।

என்று துதிக்கின்றார்.

இப்பிரணவத்திற்கு திருஸ்ய ரூபமும் உண்டு. அது ஐந்து பாகங்கள் கொண்டதாகும். அவையாவன? (1) நக்ஷத்திர வடிவம் (2) தண்டவடிவம் (3) குண்டல வடிவம் (4) அர்த்த சந்திரவடிவம் (5) பிந்து வடிவம். இதை

प्रथमम् तारकाकारम् द्वितीयं दण्डमुच्यते ।
तृतीयं कुण्डलाकारं चतुर्थं ह्यर्ध चन्द्रकम् ।
पञ्चमं भिन्दु संयुक्तं प्रणवं पंचलक्षणम् ॥

எனக் காமிகாமம் வர்ணிக்கின்றது. இவ்வைந்து வடிவங்களே இறைவனின் ஐந்தொழில்களை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

ஆகவே இந்த ஸ்தவ ராஜமானது ஸ்தூலரூபமான சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தையும், சூக்ஷ்ம ரூபமான தஹராகாசத்தையும், காரணமான பிரணவத்தையும் பிரதிபாதிப்பதாகும்.

இந்த ஸ்தவத்தின் சிறப்பு.

இந்த தோத்திரத்தில் யதுகை, மோனை, பிராசம் முதலிய சொன்னயங்களும், பொருணயங்களும் மலிந்திருக்கின்றன. அவைகள் திருப்பித்திருப்பிச் சொல்லி மகிழ்வதற்குரியன வாகும்.

2. வேத மந்திரங்களை அங்கமாகக்கொண்டு இயற்றப்பட்ட பல தோத்திரங்களுள்ளன. இவற்றில் ஸ்கந்த வேதபாதஸ்தவம், தத்தாத்ரேய வேதபாதஸ்தவம் ஆகிய இரண்டும் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. சைவாகமப்படி, கோவில் என்றால் சிதம்பரத்தையும், வைணவாகமப்படி கோவில் என்றால் திருவரங்கத்தையும் குறிப்பது போன்றும்; கோவை என்னும் பிரபந்தங்கள் பலவுளவாயினும், சிறப்பாகத் திருக்கோவையார் என்பது மாணிக்கவாசக சுவாமிகளால் இயற்றப்பட்ட திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரைக் குறிப்பது போன்றும்; பழம் என்பது பொதுவாக, மரங்களின் பழுத்த கனியைக் குறிக்கும் பொதுச்சொல்லாக இருக்க சிறப்பாக வாழையின் கனியைக் குறிப்பது போன்றும்; பல வேத பாதஸ்தவங்களிருப்பினும் தனித்து வேதபாதஸ்தவம் எனின், ஜைமினி முனிவரால் இயற்றிய இந்த வேதபாத ஸ்தவத்தையே குறிப்பது இதன் தனிச்சிறப்பாகும்.

3. மற்ற வேதபாத ஸ்தவங்களின் ஆசிரியர்கள் இன்னாரென்று அறியப்படாமலிருக்க இந்தக் கிரந்தமானது அதனுடைய கர்த்தாவின் பெயருடன் விளங்குவதன் காரணமாக இது மட்டிலும் ரிஷிப்ரோக்தம் என்றும், மற்ற வேதபாதஸ்தவங்கள் சாமானிய ஜனப்ரோக்தமானவை என்றும் உணரலாம். இதர வேதபாத ஸ்தவங்களின் ஆசிரியர்கள் தன்னடக்கம் காரணமாகவோ, அல்லது முனிதிலகமாகிய ஜைமினி முனிவருடன் ஒப்பாகத் தாங்களும் அவர் இயற்றியதைப்போன்று கிரந்

மியற்றியுள்ளவர்கள் என்ற சமத்துவ முறையில் சேர்த்து எண்ணப்படுவதற்குத் தகுதியற்றவர்கள் என்ற எண்ணம் காரணமாகவோ, தங்கள் பெயர்களை மறைத்திருக்கக் கூடும். அது எவ்வாருயினும் இந்நூலின் சிறப்பிற்கு இதுவுமோர் காரணமாகும் என்பதில் ஐயமின்று.

4. வேத காலத்து ரிஷிகள் ஒரு பாலிருக்க, வேதங்களை வகுத்த வியாசரின் சிஷ்யர் என்ற முறையிலும், வேதங்களின் பொருளை நன்கு ஆராய்ந்து ஸகஸ்ராதிகரணியை இயற்றியதாலும் வேத மந்திரங்களைப் பகுதியாகக் கொண்ட இச்சிறந்த தோத்திரத்தை இயற்ற முழுத் தகுதியும் வாய்ந்தவர் ஜைமினி என்று சொல்லலாம்.

5. ஜைமினி முனிவர் தாம் இயற்றிய தோத்திர நூலில் உபக்கிரமத்தில் துதி செய்த கணபதி, சுப்ரஹ்மண்யர், தேவி இவர்களை உபசம்ஹாரத்திலும் குறிப்பிட்டு வணங்குவது சம்பிரதாயத்தின் பெருமையை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

6. இந்த ஸ்தவத்திலுள்ள சில சுலோகங்களின் கருத்துக்களையும், பதங்களையும் அவ்வாறே காலத்திஞல் பிற்பட்ட மதிப்பிற்குரிய ஆசிரியர்கள் கையாண்டிருப்பதினின்றும் இந்தக் கிரந்தத்தின் சிறப்பு விளங்காநிற்கும்.

(a) ईशान ते तत्पुरुष नमो घोराय ते सदा ।
वामदेव नमस्तेऽस्तु सद्योजाताय वै नमः ॥

என்ற ஒரே சுலோகத்தில் ஈஸ்வரனின் ஐந்து முகங்களை ஈசானம், தத்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சத்யோஜாதம் எனக் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பின்னல் அவதரித்த ஸ்ரீ ஆசாரிய சுவாமிகளவர்கள் தாம் இயற்றிய சிவகேசாதி பாதாந்தவர்ணன ஸ்தோத்திரத்தில் பின் வரிசைக் கிரமமாய் சத்யோஜாதம், வாமதேவம், அகோரம், தத்புருஷம், ஈசானம் என்று ஒரே சுலோகத்தில் குறிக்கின்ஞர் :—

सद्योजाताख्यमाप्यं यदु विमलमुदग्वर्ति यद्वामदेवं
नाम्ना हेम्ना सदृक्षं जलदनिभमघोराह्वयं दक्षिणं यत् ।
यद्बालार्कप्रभं तत्पुरुषनिगदितं पूर्वमीशान संज्ञं
यद्दिव्यं तानि शम्भोर्भवदभिलषितं पञ्च दद्युर्मुखानि ॥

சுலோ-13. சிவபாதாதி கேசாந்த வர்ணன ஸ்தோத்ரம்.

(b) ஜைமினி முனிவர் त्वत्समो न प्रभुत्वेन என்று தொடங்கும் 54-வது சுலோகத்திலுள்ள கருத்தை சங்கர பகவத்பாதாள் தாம் இயற்றியுள்ள சிவானந்தலஹரியில்

प्रभुस्त्वं दीनानां खलु परम बन्धुः पशुपते
प्रमुख्योऽहं तेषामपि किमुत बन्धुत्वमनयोः ।
त्वयैव क्षन्तव्या शिव मदपराधाश्च सकलाः
प्रयत्नात्कर्तव्यं मदवनमियं बन्धु सरणिः ॥

சிவானந்தலஹரி-சுலோ-14.

இக்கருத்தையே குறிப்பிட்டிருத்தலைக் காணலாகும். மேலும் தமிழில் தாயுமானவரும்,

"என்போல் எளியவரும் எங்கெங்கும் பார்த்தாலும்
உன்போல் வலியவரும உண்டோ பராபரமே"

என இக்கருத்தைச் சொல்லுகின்றார்.

(c) தமிழ் வேதங்களாகிய தேவார, திருவாசகங்களிலே, இந்த தோத்திரத்திலுள்ள பல கருத்துக்களிலும், வரலாறுகளிலும, கருத்துக்களைச் சொல்லுமுறைகளில் ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன.

सहस्राम्नाय साम्बाय என்று ஆரம்பமாகும் சுலோகத்தின் கருத்தை,

"ஆயிரந் தாமரை போலு மாயிரஞ் சேவடியானும்
ஆயிரம் பொன் வரை போலு மாயிரந்தோளுடை
யானும்
ஆயிரம் ஞாயிறுபோலு மாயிர நீண் முடியானும்
ஆயிரம் பேருகந்தானு மாரூரமர்ந்த வம்மானே."

—அப்பர் சுவாமிகள்

தேவாரத்திலும் त्वमेवोमापते माता त्वं पिता என்ற 52-வது சுலோகத்தின் கருத்தை,

"அப்பனீ யம்மைநீ யையனுநீ யன்புடைய மாமனு
மாமியுநீ
ஒப்புடைய மாதரு மொண் பொருளுநீ யொரு
குலமுஞ் சுற்றமுமோருரு நீ
துய்ப்பனவு முய்ப்பனவுந் தோற்றுவாய் நீ துணையா
யென்னெஞ்சந்துறப்பிப்பாய் நீ
இப்பொன்னீ யிம்மணிநீ யிம்முத்து நீயேறூர்ந்த
செல்வனீயே"

— அப்பர் சுவாமிகள்

குறிப்பிடுவதும் कीटा नागाः पिशाचा वा ये वा என்ற 60-வது சுலோகத்தின் கருத்தை அப்பர் சுவாமிகள்

"புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா வுன்னடியென்
மனத்தே
வழுவாதிருக்க வரந்தரவேண்டுமிவ் வையகத்தே
தொழுவார்க்கிரங்கி யருள் செய் பாதிரிப் புலியூர்ச்
செழுநீர்ப் புனற்கங்கை செஞ்சடைமேல் வைத்த
தீ வண்ணனே"

என்றும்,

ஜைமினி முனிவர் தாம் அருளிச் செய்துள்ள ஸ்தவத்தில் கால்கள், கைகள், சிரம், கண்கள், செவிகள், மூக்கு, நாக்கு, மனம் ஆகியவற்றைச் சம்போதனப் படுத்தி அவற்றிற்கு அறிவுரை பகர்கின்றார். இம் முறையிலே

அப்பர் சுவாமிகளும் தாம் பாடிய தேவாரப் பதிகங்களுக்குள்ளே அங்கமாலை என்னும் பதிகத்திலே இதே கருத்துக்களை கேசாதி பாதாந்தக்கிரமத்தில் கூறுவது பாடி இன்புறுதற்குரியது.

रक्षमामक्षमं क्षीणमक्षक्षत என்ற 40-வது சுலோகத்தில் நீலகண்டனை சம்போதனப் படுத்திப் பிரார்த்தனை செய்வதை

" புலன்கள் திகைப்பிக்க யானுந் திகைத்திங்
கொர் பொய்ந் நெறிக்கே
விலங் குகின் றேனை விடுதி கண்டாய்
விண்ணு மண்ணு மெல்லாங்
கலங்க முந்நீர் நஞ்சமுது செய்தாய்
கருணாகரனே
துலங்கு கின்றேனடி யேனுடையாயென்
தொழுகுலமே"

என்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் தமது திரு வாசகம் என்னும் தேனில் நஞ்சுண்ட நீலகண்டனை விளித்துத் தோத்திரம் செய்கின்றார்.

ஜைமினி முனிவர் புலவர்களையும், இசை வாணர்களையும் நோக்கி, " பிறரைப் பாடாது ஈசனைப் பாடுங்கள். உங்களுக்கு இம்மை, மறுமைகளில் சுகம் கிடைக்கும்" என்று **गायका यूयमायात यदि** என்ற 68-வது சுலோகத்தில் சொல்லியுள்ளதையே,

" தம்மையே புகழ்ந்திச்சை பேசினுஞ்
சார்வினுந் தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்மை யாளரைப் பாடாதே யெந்தை
புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள்
இம்மையே தருஞ் சோறுங் கூறையு
மேத்தலாமிடர் கெடலுமாம்
அம்மையே சிவலோக மாள்வதற்
கியாது மையுற வில்லையே"

என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரத்தில் அமைத்திருப்பதும் அறிந்து மகிழ்வதற்குரியது.

இவ்வாறாக இந்த ஸ்தோத்திர ராஜத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள கால சம்ஹாரம், திரிபுர தகனம், தக்ஷயாகத்தின் அழிவு முதலியவற்றைக் கூறும் பகுதிகள் ஆங்காங்கு தேவார, திருவாசகங்களிலும், மற்றுமுள்ள உயர் நூல்களிலும் ஒருப்போன்று இருக்கின்றன.

ஆகவே இந்த ஸ்தோத்திரமானது மனத்திற்கு எட்டாத கருத்துக்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட வேத மந்திரங்களைப் பாகமாகக்கொண்டு இயற்றப்பட்டமையாலும், சீரிய தத்துவங்களைக் குறிக்கும் சிதம்பரத்தின் கண் அருளிச் செய்யப்பட்டமையாலும், எல்லா வகைகளிலும் யோக்யதாம்சங்களையுடைய ஜைமினி முனிவரால் அருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதாலும், இதனைப் பாராயணம் செய்வோர்க்கு இகபர சுகாதிகளை நிச்சயம் தரும் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. அன்பர்கள் இதன் பொருளுணர்ந்து பிரதி தினம் சந்தியா காலத்தில் நித்திய கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துப் பின்பு இதனைப் பாராயணம் செய்து ஜன்ம சாபல்யம் அடையவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கும்

பக்தர்களின் பாதபாம்ஸு,

சிவராமகிருஷ்ணையா.

॥ श्रीरस्तु ॥

॥ श्री मीनाक्षी सुन्दरेश्वराभ्याम् नमः ॥

॥ वेदपादस्तवः ॥

वक्रतुण्ड महाकाय कोटिसूर्य समप्रभ ।
निर्विघ्नं कुरुमेदेव सर्वकार्येषु सर्वदा ॥ १ ॥

வளைந்த துதிக்கையுடன் கூடியவரும், பெரிய சரீரத்துடன் கூடியவரும், கோடி சூரியர்களுக்குச் சமமான காந்தியுடன் கூடியவருமான தேவன், எல்லாக்காரியங்களையும். எப்போதும் இடையூறின்றி முடிக்கவேண்டும். (1)

1. May the Deva, with an indentured trunk and a monstrous physical stature with the effulgence equivalent to that of millions of suns protect us from all impediments and lead us to success.

कुण्डली कृतनागेन्द्रं खण्डेन्दु कृतशेखरम् ।
पिण्डीकृत महाविघ्नं दुण्डिराजं नमाम्यहम् ॥ २ ॥

ஸர்ப்பராஜனைக் குண்டலமாகக் கொண்டவரும், பிறைச் சந்திரனைத் தலையில் தரித்தவரும், பெரிய இடையூறுகளை ஒன்றாகத் திரட்டக் கூடியவரும், ஆகிய துண்டி (அதிபதியாகிய) கணபதியை வணங்குகிறேன். (2)

2. I bow unto that Dundi Raj whose earrings are formed by the serpent kings and who secured the crescent and who is capable of collecting all the impediments into one mass.

मातामह महाशैलं महस्तदपितामहम् ।
कारणं जगतां वन्दे कण्ठादुपरि वारणम् ॥ ३ ॥

இமயமலை யரசனைத் தாய் வழிப் பாட்டனாக உடையவரும், தகப்பன் வழிப் பாட்டன் இல்லாதவரும், கழுத்துக்கு மேல் யானை உருவத்தை உடையவரும், பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமாய் விளங்குபவருமான பெரிய சக்தியை உடையவரை நமஸ்கரிக்கின்றேன். (3)

3. My salutations unto Him, whose maternal grand-father is the mighty Himalayas and who has become great because of none claiming to be his grand-father on the paternal side and who has the form of an elephant above his neck. He is the origin of all the worlds.

वन्दे महेश्वरं शम्भुं विघ्नेशं षण्मुखं गुरुम् ।
गणेशान् नन्दिमुख्यांश्च शिवभक्तान् महामुनीन् ॥ ४ ॥

மகேஸ்வரனையும், கணபதியையும், சுப்பிரமணியரையும், குல குருவையும், கணங்களுக்குத் தலைவரான நந்தி முதலானவர்களையும் சிவ பக்தர்களாகிய முனிவர்களையும் நமஸ்கரிக்கின்றேன். (4)

4. My salutations to Sambhu, the great Iswara, the Lord who has control over all the impediments, the Deva with the six faces, the preceptor, the Sacred Bull and the lords of all divine beings and the sages devoted to Siva.

उमापत्यमुमा जानिमुमां चोमा सहोदरम् ।
उमान नान्दरं पद्मां विधिं वयमुपास्महे ॥ ५ ॥

உமா காந்தரையும், உமையின் குமாரரையும், உமையையும், உமையின் சகோதரராகிய திருமாலையும், உமையை நாத்தியாராகப் பெற்ற லக்ஷ்மி தேவியையும், பிரம்ம தேவரையும் நாங்கள் சேவிக்கின்றோம். (5)

5. Our obeissance to those Devas who trace their relationship to Uma, viz., her husband (Umapathi, her sons, Uma herself; her brother Vishnu, her sister-in-law (Lakshmi of the lotus fame, the consort of Vishnu, her brother), and her nephew Brahma.

पञ्चाक्षरतनुं पञ्चवदनं प्रणवम् शिवम् ।

अपारकरुणारूपं गुरुमूर्तिमहं भजे ॥ ६ ॥

ஐந்தெழுத்தைச் சரீரமாக (நமசிவாய என்பதை) உடையவரும், ஐந்து சிரங்களுடன் கூடியவரும், பிரணவத்தால் துதிக்கப்படுபவரும், மங்கள ரூபமுள்ளவரும், அளவற்ற கருணைக் கடலானவருமாகிய குருவின் ஸ்வரூபத்தை நான் வணங்குகின்றேன். (6)

6. My salutations to Him, (Sri. Dakshinamurthy) the Guru incarnate with the sacred five-syllabled manthra (Panchakshara) as his body, the five faces representing the symbol of Om (Pranava), the very personification of compassion, with the physical form of immense beautitude.

नमो निष्कलरूपाय नमो निष्कलतेजसे ।

नमः सकलनाथाय नमस्ते सकलात्मने ॥ ७ ॥

உருவமற்ற கலா ரூபிக்கும், உருவமற்ற தேஜோ வடிவமுடையவருக்கும் நமஸ்காரம். எல்லாப் பிராணிகளின் தலைவருக்கு நமஸ்காரம். சிருஷ்டி எல்லாவற்றிலும் பிராணரூபமாய் இருக்கும் உருவத்திற்கு நமஸ்காரம். (7)

7. My salutations to that Great Lord, formless and effulgent with Kala, who is immaculate and who is the life principle in all the animate beings and who controls the entire creation.

नमः प्रणववाच्याय नमः प्रणवलिङ्गिने ।

नमः सृष्ट्यादि कर्त्रे च नमः पञ्चमुखाय ते ॥ ८ ॥

பிரணவத்தினல் சொல்லப்படுபவருக்கு நமஸ்காரம். பிரணவத்தை அடையாளமாக உடையவருக்கு நமஸ்காரம். சிருஷ்டி முதலிய காரியங்களைச் செய்பவருக்கு நமஸ்காரம். ஐந்து முகங்களுடன் கூடியவருக்கு நமஸ்காரம். (8)

8. My salutations to Him, who is extolled by the Pranava, who has Pranava as his symbol, who is the lord of creation and other ordinances with his five faces.

पञ्चब्रह्मस्वरूपाय पञ्चकृत्याय ते नमः
आत्मने ब्रह्मणे तुभ्यमनन्त गुणशक्तये ।
सकलाकलरूपाय शम्भवे गुरवे नमः
श्री गुरुचरणारविन्दाभ्यां नमः ॥ ९ ॥

ஸத்யோஜாதம், வாமதேவம், தத்புருஷம், அகோரம், ஈசானம் என்னும் உருவமுடையவரும், சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், திரோதானம், அனுக்ரஹம் என்னும் ஐந்து தொழிலையுடையவரும், முடிவில்லாத குண சக்திகளுடன் கூடிய வரும் பக்தர்களுக்கு சகுணரூபியாயும் இயல்பாக நிர்க்குணராயுமுள்ளவருமான குருஸ்வரூபத்திற்கு வணக்கம். ஸ்ரீ குருவின் திருவடி மலரிணையை வணங்குகின்றேன். (9)

9. My pranams are dedicated to that Sambhu, the greatest of all preceptors, who is an amalgam of the five Brahmas, intent on creation, maintenance, dissolution, obscuration and benevolence and who is meditated upon with and without his divine attributes.

पुण्डरीक पुराधीशं पुण्डरीकाजिनाम्बरम् ।
पुण्डरीकरुचिं वन्दे पुण्डरीकाक्ष सेवितम् ॥ १० ॥

புண்டரீகபுரம் (சிதம்பரம்) என்னும் க்ஷேத்திரத்தின் தலைவரும் (அல்லது ஹிருதயத்தில் வீற்றிருப்பவரும்),

புலித்தோலை அணிந்தவரும், தாமரை மலரின் காந்தியைப்போன்ற அழகுடையவரும், தாமரைக்கண்ணனாகிய திருமாலால் சேவிக்கப்பட்டவருமாகிய ஈசனுக்கு வணக்கம். (10)

10. My Pranams to the lord of Pundarikapura (the heart region as manifest in Chidambaram of this mundane world). He is adorned with derma tigris. He outwits the lotuses in effulgence. He is worshipped by the lotus-eyed Maha Vishnu.

ऋषय ऊचुः—

पुण्डरीकपुरं प्राप्य जैमिनिर्मुनि सत्तमः ।
किं चकार महायोगी सूत नो वक्तुमर्हसि ॥ ११ ॥

முனிவர்கள் வாக்கு :—

சூத புராணிகரே, முனிவர்களிற் சிறந்தவரும் யோகிகளில் மேன்மையானவருமாகிய ஜைமினி புண்டரீகபுரத்தை (சிதம்பரத்தை) அடைந்து என்ன செய்தார் என்பதை எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். (11)

11. The Rishis said :—

Sootha, we implore you to narrate to us what the great Yogi did soon after his arrival at Pundarikapura (Chidambaram).

सूत उवाच—

भगवान् जैमिनिर्धीमान्पुण्डरीकपुरे पुरा ।
महर्षि सिद्ध गन्धर्व यक्षकिन्नर सेविते ॥ १२ ॥
नृत्यद्भिरप्सरस्सङ्घैर्दिव्यगानैश्च शोभिते ।
नृत्यन्तं परमीशानं ददर्श सदसि प्रभुम् ॥ १३ ॥

சூதர் வாக்கு :—

வெகு காலத்திற்கு முன்பு புண்டரீக புரத்தை (சிதம்பரத்தை) அடைந்த பகவானாகிய ஜைமினி முனிவர் அப்ஸரப் பெண் கூட்டத்தின் நாட்டியத்துடனும், தேவகானத்துடனும் பகவான் பிரகாசிக்கவும், மேலான முனிவர்கள், யக்ஷர்கள், கின்னரர்கள், கந்தர்வர்கள் சேவித்துக் கொண்டிருக்கவும் சபையில் நடனம் செய்யும் பகவானைக் கண்டார். (12-13)

12–13. Sootha said :—

In days of yore, when the revered Bhagwan Jaimini reached this Pundarikapura (Chidambaram), he had a grand darshan of the Great Lord of the Universe in his dancing pose, tuned to the sublime chorus of the Apsaras, surrounded by the great sages, Ghandarvas, Yakshas, and Kinnaras attending on Him.

ननाम दूरतो दृष्ट्वा दण्डवत् क्षितमण्डले ।
पपावुत्थाय देवस्य ताण्डवामृतमागळम् ॥ १४ ॥

(ஈசனுடைய நர்த்தனத்தை) தொலையில் கண்டவுடனேயே தண்டாகாரமாகப் பூமியில் விழுந்து நமஸ்கரித்தார். (பிறகு) எழுந்து ஈசனுடைய நடனாம்ருதத்தைக் கழுத்து வரைப்பானம் செய்தார். (14)

14. Even from a distance, he (Jaimini) sighted the Lord and fell to the ground in prostration like a cudgel and drank of the nectar of the divine dance to the full length of his gullet.

पार्श्वस्थितां महादेवीं पश्यन्तीं तस्य ताण्डवम् ।
दृष्ट्वा सुसंहृष्टमना: पपात पुरतो मुनिः ॥ १५ ॥

மிகக் குளிர்ந்த (திருப்தியை யுடைய) மனதுடன் கூடிய ஜைமினி முனிவர், ஈசதாண்டவத்தைப் பக்கத்தில் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்த பார்வதியை, விழுந்து நமஸ்கரித்தார். (15)

15. Jaimini with great composure made obeissance, falling to the ground in prostration to the great Devi, feasting her eyes with the dance, occupping a side.

ततश्शिष्यान् समाहूय वेदशास्त्रार्थ पारगान् ।
अग्निकेशमकेशं च शतयागं जटाधरम् ॥ १६ ॥
वक्रनासं समित्पाणिं धूमगन्धिं कुशासनम् ।
एतैस्सार्धं महादेवं पूजयामास जैमिनिः ॥ १७ ॥

பிறகு, ஜைமினி வேதசாஸ்திரங்களின் பொருளை உணர்ந்தவர்களான அக்னிகேசம் (தீ போன்று பிரகாசிக்கும் சிகையை யுடையவர்) அகேசம் (வழுக்கைத்தலையர்), சதயாகம் (நூறு யாகங்களைச் செய்தவர்), ஜடாதரர் (சடைமுடியை யுடையவர்), தூமகந்தி (ஹோமப்புகையின் வாசனையோடு கூடியவர்), வக்ரநாசம் (கோணலான மூக்குடையவர்), சமித்பாணி (யாகம் செய்வதற்குத் தயாராய் எப்போதும் சமித்தும் கையுமாக இருப்பவர்), குசாசனர் (தர்ப்பைப் பாயலை இருக்கையாகக் கொண்டவர்), ஆகிய சிஷ்யர்களுடன் பரமேஸ்வரனைப் பூஜைசெய்தார். *(16-17)*

16–17. With a host of disciples like Agnikesa (with locks like Agni), Akesa (the clean shaven or bald-headed), Satha Yoga (the sage with the repute of a century of sacrifices), Jatadhara (with the matted locks), Dhooma Ghandhi (one encoiled with the perfume of the sacrificial smoke). Vakranasa (with the aquiline nose), Samithpani (one with faggots in hand ready for the performance of sacrifices), Kusasana (seated in meditation on the mat of Kusa grass), every one of whom well versed in the lore of Shastras and Vedas, Jaimini offered oblations to Mahadeva.

ततो विवेद वेदान्तसारार्थं तत्प्रसादतः ।
कृताञ्जलिरुवाचेदं वेदान्तस्तवमुत्तमम् ॥ १८ ॥

பின்பு சிறந்த வேதங்கள், வேதாந்தம் இவற்றின் சாரத்தை உணர்த்த கூப்பிய கைகளுடன் இந்த சிரேஷ்டமான வேதாந்த ஸ்துதியை ஈஸ்வரானுக்ரஹத்தால் சொல்லலுற்றார். (18)

18. In order that he may impart the quintessence of the renowned Vedas and Vedanta, Jaimini, with folded hands, recited this Sthava (prayer) ending with the phrases from the Vedas.

श्री जैमिनिरुवाच—

ॐ विघ्नेश विधिमार्तण्ड चन्द्रेन्द्रोपेन्द्रवन्दित ।
नमो गणपते तुभ्यं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पते ॥ १ ॥

ஸ்ரீ ஜைமினி வாக்கு—

பிரம்மா, சூரியன், சந்திரன், இந்திரன் உபேந்திரனாகிய திருமால் முதலானவர்களால் நமஸ்கரிக்கப்பட்ட விக்னேஸ்வரரே, வேதங்களுக்கும், பிராம்மணர்களுக்கும் அதிபதியானவரே (கணபதியே) உம்மை நமஸ்கரிக்கின்றேன். (1)

Sri Jaimini said :—

1. My salutations to Ganapathy (the leader of the host of celestial Beings), worshipped by Brahma (the Lord of Destiny), Sun God, Indra, Upendra, (Vishnu, the brother of Indra). Thou art indeed the Lord of all the Vedas and the Brahmins.

R. 2-6-29., Y. 2-3-14

उमाकोमलहस्ताब्ज संभावित ललाटिकम् ।
हिरण्य कुण्डलं वन्दे कुमारं पुष्करस्रजम् ॥ २ ॥

பார்வதிதேவி தன் மிருதுவான தாமரைக் கைகளால் பொட்டிடப்பட்ட நெற்றியை உடையவரும் (அதாவது அனுக்ரஹம் செய்யப்பட்டவரும்) பொன்னாற் செய்த

குண்டலங்களை (காதணிகளை) உடையவரும், தாமரை மாலை தரித்தவருமான சுப்பிரமணியருக்கு நமஸ்காரம். (2)

2. Salutations to Kumara, adorned with a garland of lotuses and ear-rings made of gold and whose forehead is spotted with a tilak by the gentle hands of Uma.

शिवं विष्णोश्च दुर्दर्शं नरः कः स्तोतुमर्हति ।

तस्मान्मत्तस्स्तुतिस्सेयमभ्राद्वृष्टिरिवाजनि ॥

திருமாலுந்தேடியறிய முடியாத சிவனை, எந்த மானிடன்தான் துதி செய்ய அருகதை யுடையவன்? அக்காரணத்தால் இந்தத் தோத்திரமானது, மேகத்திலிருந்து மழையைப்போல் (என் முயற்சியின்றியே) என்னிடம் (ஈஸ்வரானுக்ரஹத்தால்) தோன்றியது. (3)

3. Which mortal is competent enough to sing of the glory of the Lord, a bid for the discovery of Whose crest and feet in His Virat form ended in the defeat of Brahma and Vishnu ? This prayer must have been prompted by Him through me even without my effort.

R. 5-6-17

नमश्शिवाय साम्बाय नमश्शर्वाय शम्भवे ।

नमो नटाय रुद्राय सदसस्पतये नमः ॥ ४ ॥

அம்பிகையுடன் கூடிய சிவனுக்கு நமஸ்காரம். சர்வராகிய சம்புவின் பொருட்டு நமஸ்காரம். நடனம் செய்பவராயும், தன் அடியார்களின் துயரை நீக்குபவரும், தன் உண்மையை அறியாத பாபி ஜனங்களுக்கு கொடிய உருவத்துடன் காக்ஷி அளிப்பவருமான ஸபாபதிக்கு நமஸ்காரம். (4)

4. My salutations to Siva with his inseparable consort, to Sarva (inherent in all), to Sambhu (granting prosperity to all), to the lord of the divine dance, Rudra, (terrible to those who lead ignoble life and benevolent to His devotees) and to the presiding deity.

Y. 3-2-4

पादभिन्नाहिलोकाय मौलिभिन्नाण्डभित्तये ।
भुजभ्रान्तदिगन्ताय भूतानां पतये नमः ॥ ५ ॥

பாம்புகளின் உலகமாகிய பாதாளத்தைப்பிளந்து செல்லும் பாதங்களை உடையவரும், வானைப்பிளந்துமேல் சென்று விளங்கும் தலையை யுடையவரும், திக்குகளின் எல்லையை மீறிச்செல்லும் கைகளுள்ளவரும், தோன்றி அழியும் பிராணிகளுக்குப் பதியாகவும் விளங்கும் லிங்கோத்பவருக்கு நமஸ்காரம். (5)

5. My salutations to Lingodbhava, the Lord of Beings, Whose feet split the earth asunder to reach the nether world of the serpents, Whose crown broke into pieces the heavens, and Whose hands are capable of reaching the ends of the ten directions.

Y. 4-5.

क्वणन्नूपुर युग्माय विलसत्कृत्तिवाससे ।
फणीन्द्र मेखलायास्तु पशूनां पतये नमः ॥ ६ ॥

சப்திக்கும் இரண்டு சதங்கைகளுடன் கூடியவரும், பிரகாசிக்கும் யானைத்தோலை வஸ்திரமாய்த் தரித்தவரும், சர்ப்பராஜனை அரைஞாணாக உடையவரும், பசுக்களின் தலைவராயிப்பவருமான ஈஸ்வரனுக்கு நமஸ்காரம். (6)

6. My salutations to Pasupathy, (the lord of the souls) who has a couple of small ringing bells, dressed in the shining skin of the elephant and who has the serpent-king for his girdle.

Y. 4-5-2

कालकालाय सोमाय योगिने शूलपाणये ।
अस्थिभूषाय शुद्धाय जगतां पतये नमः ॥ ७ ॥

காலனுக்குக் காலனாயிருப்பவரும், யோகத்தில் இருப்பவரும், உமையுடன் கூடியவரும், சூலத்தை உடைய

வரும், எலும்புகளை ஆபரணங்களாக உடையவரும், தூய்மை யானவரும், உலகங்களுக்குத் தலைவராயுமிருப் பவருக்கு நமஸ்காரம். (7)

7. My salutations to the Lord of the Worlds, the destroyer of the God of Death, who is always in union with Uma and adorned with the trident and the bones and who is the seat of abstract purity.

Y. 4-5-2

पात्रे सर्वस्य जगतो नेत्रे सर्वदिवौकसाम् ।
गोत्राणां पंतये तुभ्यं क्षेत्राणां पतये नमः ॥ ८ ॥

பதினான்கு புவனங்களையும் காப்பாற்றுபவரும், தேவர்களுக் கெல்லாம் தேவனாக இருப்பவரும், மலை களுக்கும், ஸ்தலங்களுக்கும் அதிபதி யாயுமிருப்பவருக்கு நமஸ்காரம். (8)

8. My salutations to the Lord of the Space, the noblest and the loftiest of all, having the Devas at his command and lordship over the mountains.

Y. 4-5-2

शङ्कराय नमस्तुभ्यं मङ्गळाय नमोऽस्तु ते ।
घनानां पतये तुभ्यमन्नानां पतये नमः ॥ ९ ॥

மங்களத்தைச் செய்பவராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். மங்கள ரூபியான உமக்கு நமஸ்காரம். செல்வத்திற்கு நாயகராயும், உணவுப்பொருள் வடிவினராயுமுள்ள உமக்கு நமஸ்காரம். (9)

9. My salutations to Sankara, to Him who is propitious, to Him who is the Lord of Riches and to Him who is food.

Y. 4-5-2

अष्टांगाया तिहृष्टाय क्लिष्टभक्तेष्टदायिने ।
इष्टिघ्नायास्तु तुष्टाय पुष्टानां पतये नमः ॥ १० ॥

அஷ்டமூர்த்தியாயும், மிகவும் சந்துஷ்டராயும், பல விதமான கஷ்டங்களால் வாட்டப்பட்டு உன்னை இடைவிடாது தியானம் செய்யும் பக்தனின் இஷ்டத்தைக் கொடுக்கக் கூடியவராயும், தக்ஷனுடைய யாகத்தை அழித்தவராயும், பின்னர் அவன் தனது குற்றத்தை உணர்ந்து மன்னிப்புக்கேட்டு ஸ்தோத்ரம் செய்தவுடன் அவன் விரும்பியதை யெல்லாம் கொடுத்து ஸந்தோஷமடைந்தவராயும், எல்லாவித புஷ்டியுடன் கூடியவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனுகவும் விளங்கும் உமக்கு நமஸ்காரம். (10)

10. My salutations to the Lord, the destroyer of the sacrifice of Daksha, who was blessed on expressing his regret and praying for pardon and Who transforms himself into the eight forms, always bent upon the destruction of the distress of the devotees and who is full of composure and who is the chief of those who are prosperous.

Y. 4-5-2

पञ्चभूताधिपतये कालाधिपतये नमः ।
नम आत्माधिपतये दिशां च पतये नमः ॥ ११ ॥

ஐம்பூதங்களுக்கு அதிபதியாயும், காலத்திற்கு அதிகாரியாயும் இருக்கும் பிரபுவிற்கு வணக்கம். ஆத்மாவுக்கு அதிபதியாயும், திக்குகளுக்கு அதிபதியாயுள்ளவருக்கும் பிரணமங்கள். (11)

11. My salutations to the Lord of elements, directions, (space) time and the individual soul.

Y. 4-5-2

विश्वकर्त्रे महेशाय विश्वभर्त्रे पिनाकिने ।
विश्वहन्त्रेऽग्निनेत्राय विश्वरूपाय वै नमः ॥ १२ ॥

எல்லாவற்றையும் படைத்தவராயும், எல்லாவற்றிற்கும் ரக்ஷகராயும், பிநாகம் என்னும் வில்லையுடையவராயும், எல்லாவற்றையுந் தாங்கி நிற்பவராயும், சர்வசம்ஹாரியாகவும், அக்னியைக் கண்ணாகக் கொண்டு சமஸ்தரூபியாயுமுள்ளவருக்கு நமஸ்காரம். (12)

12. My salutations to the Creator, sustainer and destroyer of all, wielding the Pinaka, with the Fire as his third eye, entering into all the forms of creation.

Y. Aru. 10-23

ईशान ते तत्पुरुष नमो घोराय ते सदा ।
वामदेव नमस्तेऽस्तु सद्यो जाताय वै नमः ॥ १३ ॥

ஈசானராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். தத்புருஷம் என்னும் மந்திரத்தில் துதிக்கப்படுபவருமாகிய உமக்கு வணக்கம். அகோரரூபியாய் இருக்கும் உமக்கு எப்போதும் அஞ்சலி. வாமதேவராகிய உமக்கு வந்தனம். சத்யோ ஜாதராகிய உமக்குப் பிரணமங்கள். (13)

13. My salutations to Isana (Master), to Him who is adored by the Thathpurusha Manthra, to Aghora (of terrible form), to Vamadeva (of beautiful form), and to Sadhyojatha (of immediate cognition by the devoted).

Y. Aru. 10-17

भूति भूषाय भक्तानां भीतिभङ्गरतायते ।
नमो भवाय भर्गाय नमो रुद्राय मीढुषे ॥ १४ ॥

திருநீற்றினால் அலங்கரித்துக் கொண்டு அன்பர்களின் பயத்தை நீக்குவதில் பிரியமுள்ள உமக்கு வணக்கம், மங்களரூபியே, அஞ்ஞானத்தை நீக்குபவரே, உமக்கு நமஸ்காரம். பக்தர்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் ருத்ரரூபியே, உமக்கு நமஸ்காரம். (14)

14. My salutations to Rudra (the destroyer), who smears the ashes all over his body, who is eager to dispel the fears of the devotees, who is Bhava and the greatest of the Devas.

Y. 3-7-8

सहस्राङ्गाय साम्बाय सहस्राभीशवे नमः ।
सहस्रबाहवे तुभ्यं सहस्राक्षाय मीढुषे ॥ १५ ॥

ஆயிரக்கணக்கான அங்கங்களுடன் கூடியவரும், அம்பிகையுடன் கூடியவரும், ஆயிரக்கணக்கான கிரணங்களை உடையவரும், பல புஜங்கள், கண்கள் ஆகிய வற்றுடன் கூடிப் பலனைத்தரும் கொடையாளியாயிருப்பவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்.

(*15*)

15. My salutations to the Lord with his divine consort, with thousands of limbs, rays, shoulders and eyes, granting us the fruits of actions.

Y. 4-5-1

सुकपोलाय सोमाय सुललाटाय सुभ्रुवे ।
सुदेहाय नमस्तुभ्यं सुमृडीकाय मीढुषे ॥ १६ ॥

அழகிய கன்னங்களை உடையவரும், உமையுடன் கூடியவரும், திவ்வியமான நெற்றிப் புருவங்களையுடையவரும், நல்ல சரீரமுடையவரும, மிகவும் சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பவரும், பலதாதா வாயுமுள்ள உமக்கு நமஸ்காரம்.

(*16*)

16. My salutation to the donor of the fruits of actions, adorned with the crescent, with beautiful cheeks, forhead and eye-brows and other fine physical features giving us immense bliss.

R. 1-2-16

भवक्लेशनिमित्तोरुभयच्छेदकृते सताम् ।
नमस्तुभ्यमषाढाय सहमानाय मीढुषे ॥ १७ ॥

பெரியோர்க்குப் பிறப்பிறப்பினுல் ஏற்படும் கஷ்டங்களுக்குக் காரணமான பயத்தை நீக்குபவரும் வெல்ல முடியாதவரும், பக்தர்களின் பிழைகளைப் பொறுப்பவரும், பலதாதாவாய் இருப்பவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (17)

17. My salutations to the Lord who dispels the fright of the cycle of births and deaths entertained by the righteous and who with magnanimity, is generous to a fault on the part of his devotees. He is certainly invincible.

Y. 3-1-2

वन्देऽहं देवमानन्दसंदोहं लास्य सुन्दरम् ।
समस्त जगतां नाथं सदसस्पतिमद्भुतम् ॥ १८ ॥

ஆனந்தத்திரளாயும், லாஸ்யம் என்னும் நடனத்தால் அழகு மிகுந்தவராயும், எல்லாப் புவனங்களுக்கும் நாயகராயும் சபாபதியாய் விசேஷமான உருவத்துடன் கூடிய ஈஸ்வரனுக்கு நமஸ்காரம். (18)

18. My salutations to the presiding Lord of all the Worlds. Thou art infinite Bliss and Beauty personified, Thy beauty increasing by the mode of dance called 'Lasya.'

R. 1-1-35. Y Aru 10-1

सुजङ्घं सूदरं सूरुं सुकण्ठम् सोमभूषणम् ।
सुगण्डं सुदृशं वन्दे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम् ॥ १९ ॥

நல்ல கண்டங்கால்களுடன் கூடியவரும், அழகிய வயிறு உடையவரும், நல்ல கழுத்தையுடையவரும், சந்திரனை ஆபரணமாகத் தரித்தவரும், சுந்தரமான கன்னங்களை யுடையவரும், பிரகாசமான கண்களை யுடையவரும்,

நல்ல வாசனையுடன் கூடியவரும், வளர்ச்சியைக் கொடுக்கக்கூடியவருமான ஈசனுக்கு நமஸ்காரங்கள். (19)

19. My salutations to the Lord with perfect calf of the legs, a fine belly, neck, throat, cheeks and eyes, having the moon as the crest jewel and his body permeated with a sweet perfume and bent upon granting prosperity to all.

R. 5-4-30 Y. 1-8-5

भिक्षाहारं हरित् क्षौमं तक्षभूषं क्षितिक्षमम् ।
यक्षेशेष्टं नमामीशमक्षरं परमं प्रभुम् ॥ २० ॥

பிச்சையெடுத்துண்பவரும், திக்குகளைப் பட்டு வஸ்திரமாக உடையவரும், தக்ஷின் என்னும் நாகத்தை அணிந்தவரும் பூமியைப்போல் மிகப் பொறுமை யுடையவரும், யக்ஷர்களின் தலைவனை குபேரனை நண்பனைகப் பெற்றவரும், நாசமில்லாதவரும், எல்லாவற்றிற்கும் தலைவராயுமிருப்பவருக்கும் நமஸ்காரம்.

20. My salutations to the Lord of great patience like the Earth (in putting up with the sins of devotees), adorned with the serpent-king, the steadfast Lord of all, clad in silken clothes of the directions, begging for alms, though Kubera, the lord of Yakshas, is his friend.

Y. Na. Upa.

अर्धालकमवस्त्रार्धमस्थ्युपत्पलदळस्रजम् ।
अर्धं पुंलक्षणं वन्दे पुरुषं कृष्णापिङ्गळम् ॥ २१ ॥

பாதி பாகத்தில் சுருட்டை மயிரையுடையவரும், பாதி பாகத்தில் ஆடையில்லாதவரும், (அதாவது பாதி பாகத்தில் புடவை தரித்தவரும்), எலும்புகளாகிய தாமரை மாலையைத் தரித்தவரும், பாதி புருஷ வடிவத்துடன் கூடிய கருப்பு, பொன்னிறமாய் இருக்கக் கூடியவருமான ஈசனுக்கு வணக்கம். (21)

21. Salutations to the Lord (in Ardhanari form) with curly hair on one side of his head without a dhoti on a part (i.e., clad in a sari), with garlands of bones, of lotuses and with a synthetic form masculine and feminine, shining in colours black and yellow.

Y. Aru: 10-23

सकृत्प्रणत संसार महासागर तारकम् ।
प्रणमामि तमीशानं जगतस्तस्थुषस्पतिम् ॥ २२ ॥

ஒரு தடவை நமஸ்கரித்தவர்களைப் பிறப்பு, இறப்பு என்னும் பெருங்கடலைக் கடத்திவிடுபவரும், அசையும் தன்மை யுடையது, அசையாத்தன்மை யுடையது ஆகிய வற்றிற்கு நாயகருமானவரை வணங்குகின்றேன். (22)

22. My salutations to the Lord of the movable and immovable. He takes those, who offer him prayers at least once, over the great ocean of births and deaths.

R. 1-6-15

धातारं जगतामीशं दातारं सर्वसंपदाम् ।
नेतारं मरुतां वन्दे जेतारमपराजितम् ॥ २३ ॥

உலகங்களைக் காப்பாற்றுபவரும், எல்லாச் செல்வங்களையும் கொடுக்கக் கூடியவரும், தேவர்களுக்கு நாயகரும், திரிபுரங்களை வென்றவரும், தோல்வியில்லாதவருமான ஈசனுக்கு நமஸ்காரம். (23)

23. Salutations to Iswara, whose conquest over Thripuras bears testimony to His invincibility and who nourishes the Worlds and grants all desirable wealth, issuing commands to Maruts.

R. 4-1-18

तं त्वान्मन्तकहन्तारं वन्दे मन्दाकिनी धरम् ।
ततानि विदधे योऽयमिमानि त्रीणी विष्टपा ॥ २४ ॥

யமனை வென்றவரும், கங்கையை முடியில் தரித்தவரும், மூன்று உலகங்களையும் விசாலமாகச் செய்பவருமான ஈஸ்வரனுக்குப் பிரணாமங்கள். (24)

24. Salutations to the Destroyer of Death, holding the Ganga on his head and projecting himself into the three Worlds.

R. 6-6-14

सर्वज्ञं सर्वगं सर्वं कविं वन्दे तमीश्वरम् ।
यतश्च यजुषा सार्धमृचस्सामानि जज्ञिरे ॥ २५ ॥

எவரிடமிருந்து யஜுர், ரிக், சாமவேதங்கள் தோன்றினவோ, எவர் எல்லாம் அறிந்தவரோ, எவர் எங்கும் நிறைந்தவராயும், சர்வரூபியாயும், கவியாயும் (தீர்க்கதரிசியாயும்), இருக்கிறாரோ, அத்தகைய ஈஸ்வரனை வணங்குகின்றேன்.

25. Salutations to Iswara, from whom the Vedas, Rik, Yaju and Sama had their genesis. He is the seer with a universal form omnipresent and omniscient and the all-knowing.

R. 8-4-18

भवन्तं सुदृशं वन्दे भूतभव्य भवन्ति च ।
त्यजन्नितर् कर्माणि यो विश्वाभि विपश्यति ॥ २६ ॥

முக்காலங்களையும் நன்றாகப் பார்க்கக் கூடிய உமக்கு நமஸ்காரம். மற்ற காரியங்களை விட்டு எல்லாப் பிராணிகளின் முன்னேற்றத்தை நேராகப்பார்க்கும் உமக்கு நமஸ்காரம். (26)

26. Salutations to you, who rejects all other engagements and penetrates into the past, present and the future, intent on the advancement of all beings.

R. 3-4-10

हरं सुरनियन्तारं परं तमहमानतः ।
यदाज्ञया जगत्सर्वं व्याप्य नारायणस्थितः ॥ २७ ॥

எவருடைய கட்டளையால் நாராயணன் எல்லா உலகத்திலும் வியாபித்திருக்கிறரோ, தேவர்களுக்கெல்லாம் கட்டளை இடக்கூடிய வராகிய அப்படிப்பட்ட பரமசிவனை நான் மிகவும் துதிக்கிறேன். (27)

27. My salutations to Hara, the Commander of the Devas and at Whose command Narayana permeates into the World.

Y. Aru. 10-13

तं नमामि महादेवं यन्नियोगादिदं जगत् ।
कल्पादौ भगवान् धाता यथापूर्वमकल्पयत् ॥ २८ ॥

சிருஷ்டி முதலில், பிரம்மதேவன் எவருடைய கட்டளையின்படி இவ்வுலகை முன்போல் சிருஷ்டித்தாரோ, அப்படிப்பட்ட மகாதேவனை வணங்குகின்றேன். (28)

28. My salutations to Mahadeva from whom Brahma takes instructions at the beginning of each cycle to create the Worlds as before.

R. 8-8-48. Y, Aru. 10-1

ईश्वरं तमहं वन्दे यस्य लिङ्गमहर्निशम् ।
यजन्ते सहभार्याभिरिन्द्र ज्येष्टा मरुद्गणाः ॥ २९ ॥

இந்திரனைத் தலைவனுகக் கொண்ட தேவகணங்கள், தங்கள் மனைவிமார்களுடன் எவருடைய லிங்க ரூபத்தை இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் பூஜிக்கிறுர்களோ, அப்படிப்பட்ட தேவனை நான் அஞ்சலி செய்கின்றேன். (29)

29. My salutations to Iswara whose sacred symbol (Linga), the Devas with their wives led by Indra worship day and night.

R. 2-8-9

नमामि तमिमं रुद्रं यमभ्यर्च्य सकृत्पुरा ।
अवापुस्स्वं स्वमैश्वर्यं देवा सः पूषरातयः ॥ ३० ॥

சூரியனால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்ட தேவர்கள் எந்த ருத்திரனை முன் ஒரு தடவை பூஜை செய்து தங்கள் ஐஸ்வர்யத்தை (பதவியை) அடைந்தார்களோ அப்படிப்பட்ட ருத்திரனை நமஸ்கரிக்கின்றேன். (30)

30. My salutations to Rudra, to whom the Devas, receiving the blessings of Pushan, owe their status, after having worshipped Rudra once.

R. 2-8-9

तं वन्दे देवमीशानं यं शिवं हृदयाम्बुजे ।
सततं यतयश्शान्तास्सज्ञानाना उपासत ॥ ३१ ॥

சமகுணம் பொருந்திய சந்நியாசிகள் எப்பரமசிவனை இடைவிடாது தங்களது இதயத் தாமரையில் வீற்றிருப்பதாக அறிந்து கொண்டு உபாசனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்களோ, அத்தகைய ஈசான மூர்த்தியாகவுள்ள தேவனுக்கு வணக்கம். (31)

31. Salutations to Siva, whom the ascetics with the qualities of Sama Dama, etc., worship as Isana seated in the lotus of their hearts.

R. 8-8-49

तदस्यै सततं कुर्मो नमः कमलकान्तये ।
उमाकुच पदोरस्का या ते रुद्र शिवा तनुः ॥ ३२ ॥

உமையின் மார்புப் பிரதேசத்தை தன் மார்பகத்தே கொண்ட மங்களமான சரீரமுடைய ருத்திரனே, தாமரையைப்போன்று காந்தியுள்ள உமது சரீரத்தின் பொருட்டு நமஸ்காரம் செய்கிறோம். (32)

32. Our salutations to Rudra of 'austere form, with the splendour of the lotus, clasping Uma in divine embrace.

Y. 4-5

नमस्ते रुद्रभावाय नमस्ते रुद्रकेळये ।

नमस्ते रुद्रशान्त्यै च नमस्ते रुद्रमन्यवे ॥ ३३ ॥

ருத்திரனே, உமது கருத்தின் பொருட்டு நமஸ்காரம். உம்முடைய விளையாட்டின் பொருட்டும், உம்முடைய சம குணத்தின் பொருட்டும், உம்முடைய கோபத்தின் பொருட்டும் நமஸ்காரம். (33)

33. Salutations to Rudra for his thoughts, sport, peace (Sama Guna) and fierce anger.

Y. 4-5

वेदाश्वरथनिष्ठाभ्यां पादाभ्यां त्रिपुरान्तक ।

बाण कार्मुखयुक्ताभ्यां बाहुभ्यामुतते नमः ॥ ३४ ॥

திரிபுராந்தகனே, வேதங்களாகிய குதிரைகள் பூட்டிய ரதத்தில் வைத்த கால்களுடனும், பாணத்துடன் கூடிய நாண் கயிற்றையுடைய கைகளுடனும் கூடிய உமக்கு மேலும் மேலும் நமஸ்காரங்கள். (34)

34. Salutations again and again, to the Destroyer of the Thripuras, who set his feet on the chariot with the Vedas yoked as the horses and equipped with the bow string and missile.

Y. 4-5

ईशानं सकलाराध्यं वन्दे सम्पत्समृद्धिदम् ।

यस्य चासीद्धरिश्शास्त्रं ब्रह्मा भवति सारथिः ॥ ३५ ॥

எந்த ஈஸ்வரனுக்கு விஷ்ணு பாணமாயும், பிரம்ம தேவன் தேர்ப் பாகனாகவும் இருக்கின்றார்களோ, அப்

படிப்பட்ட எல்லோராலும் ஆராதிக்கப்படும் ஐஸ்வரிய மிகுதியைத்தரும் ஈஸ்வரனை வணங்குகின்றேன். (35)

35. My salutations to Iswara worshipped by all the Devas and who requisitioned Brahma to be his charioteer and Vishnu to serve as his missile. He confers bounteous wealth.

R. 2-3-1

नमस्ते वासुकिज्याय विष्फाराय च शङ्कर ।
महते मेरुरूपाय नमस्ते अस्तु धन्वने ॥ ३६ ॥

வாசுகியை நாணாக உடையவரும், நாணொலி செய்கின்றவரும்ாகிய மங்கள ரூபியே, பெரியவராயும் மகா மேருவை வில்லாக உடையவராயுமிருக்கிற, உமக்கு நமஸ்காரம். (36)

36. Salutations to Sankara of auspicious colossal form, making a twang of the bow of the Mighty Meru with the serpent Vasuki as the bow-string.

Y. 4-5-1

नमः परशवे देवशूलायानल रोचिषे ।
हर्यग्नीन्द्वात्मने तुभ्यमुतोत इषवे नमः ॥ ३७ ॥

தேவனே, உமது மழுவிற்கு நமஸ்காரம். அக்னி போல் விளங்கும் சூலத்திற்கு நமஸ்காரம். சூரிய, சந்திர, அக்னி (கண்கள்) வடிவினராகிய உமக்கு வணக்கம். உமது பாணத்திற்கும் நமஸ்காரம். (37)

37. Salutations to the Deva, with the Sun, the Fire, and the Moon, as his eyes, to His Parasu, the mighty axe, to his Soola, the trident, shining with the effulgence of the fire and to his arrows.

Y. 4-5-1

सुरेतरवधूहारहारीणि हर यानि ते ।
अन्यान्यस्त्राण्यहं तूर्णमिदं तेभ्योऽकरं नमः ॥ ३८ ॥

ஹரனே, அசுரப் பெண்களின் மாலைகளை அபகரிக்கக் கூடிய அஸ்த்ரங்கள் எவையுண்டோ அவற்றிற்கு, வேகமாக இந்த நமஸ்காரத்தைச் செய்கின்றேன். (38)

38. My rapid salutations to Hara and his arrows which set out to steal the garlands of the Asura girls.
R. 8-3-23. Y. 4-5-1

धराधर सुता लीला सरोजाहतबाहवे ।
तस्मै तुभ्यमवोचाम नमो अस्मा अवस्यवः ॥ ३९ ॥

இமவானின் மகளான பார்வதி விளையாட்டிற்காகக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் தாமரைமலரால் அடிபட்ட கைகளுடன் கூடிய உமக்கு நமஸ்காரத்தைச் சொல்லுகிறோம். (39)

39. Our salutations to the Lord, with the hands beaten with the lotus flower at the hands of Parvathi, the daughter of the Mountain in her playful mood. Thou shalt protect us.
R. 1-8-6

रक्षमामक्षमं क्षीणमक्षक्षतमशिक्षितम् ।
अनाथं दीनमापन्नं दरिद्रं नीललोहित ॥ ४० ॥

அசக்தனும், பலஹீனனும், இந்திரியங்களாலடிபட்டவனும், மாதா, பிதா, குரு இவர்களால் திருத்தப்படாதவனும், திக்கற்றவனும், தீனவஸ்தையை அடைந்தவனும், ஆபத்துக்குள்ளானவனும், வறுமையுடன் கூடியவனுமாகிய என்னை, நீலகண்டனே ரக்ஷிக்கவேண்டும். (40)

40. I am without a fortune, weak, swayed by the senses, ignorant, a delinquent not set right by the parents

or the teacher and am without a support. I am miserable and poverty-stricken, always involved in danger. Only Nilakanta shall protect me.

Y. 4-5-10

दुर्मुखं दुष्क्रियं दुष्टं रक्षमामीश दुर्दृशम् ।
मादृशानामहं न त्वदन्यं विन्धामि राधसे ॥ ४१ ॥

விகாரமான முகத்துடன் கூடியவனும், கெட்ட காரியங்களைச் செய்பவனும், சுபாவத்தில் துஷ்டனையும், கெடுதலான பார்வையுள்ளவனையுமுள்ள என்னை ஈசனே காப்பாற்ற வேண்டும். என்னைபோன்றவர்களுள் சிரேயஸ்ஸை அடைவதற்கு நான், உம்மைவிட வேறு ஒருவனை அடையவில்லை. (*41*)

41. Iswara, portect me, always bent upon evil, by nature, wicked and with a malefic vision. People of my nature have not found one better than thee in the matter of uplifting me for betterment.

R. 6-2-17

भवाख्येनाग्निना शम्भो रागद्वेषमदार्चिषा ।
दयाळो दह्यमानानामस्माकमविता भव ॥ ४२ ॥

சம்புவே, தயாளனே, ராகத்வேஷ மதங்களை ஜ்வாலையாக உடைய சம்சாரமாகிய அக்னியால் எரிக்கப்படுகின்ற எங்களுக்கு ரக்ஷகனாக இருக்கக்கடவீர். (*42*)

42. Sambhu, the most compassionate, thou shalt be our Saviour, being consumed by the fire of worldly life with the likes and dislikes etc., as the fumes.

R. 2-5-6

परदारं परावासं परवस्त्रं परप्रियम् ।
हर पाहि परान्नं मां पुरुणामन् पुरुहूत ॥ ४३ ॥

அன்னிய ஸ்த்ரீகளிடம் விருப்பங்கொண்டவனும், அன்னியர் வீடுகளில் வசிப்பவனும், வேருெருவர் வஸ்திரங்களைத்தரிப்பவனும், பிறருக்கு விருப்பமில்லாதவனும், அன்னியனின் உணவைப்புசிப்பவனுமாகிய என்னை, பல திவ்ய நாமங்களால் நானுவிதமாய்த் தோத்தரிக்கப் படும் வீரனே, ரக்ஷிக்க வேண்டும். (43)

43. Hara, worshipped with multitudinous names, Thou shalt protect me with my mind set upon the wives of others. I am dependent for shelter and clothing on others and I am disliked by my fellow-beings.

R. 6-6-24

लौकिकैर्यत्कृतं पुष्टैर्नावमानं सहामहे ।
देवेश तव दासेभ्यो भूरिदा भूरिदेहि नः ॥ ४४ ॥

தேவேச, தன தான்யாதி சம்பத்துடையவர்களால், செய்யப்படும் அவமானத்தைச் சகிக்க முடியவில்லை. உம்முடைய அடிமைகளுக்கு வேண்டியதை வேண்டிய அளவு கொடுக்கும்படியான ஈசனே, எங்களுக்கு வேண்டியதைக் கொடு. (44)

44. Lord, with your repute for bestowing munificence on your devotees (slaves), grant us our necessities, as we are unable to put up with the ignomy heaped on us by the rich in their pride.

R. 3-6-30

लोकानामुपपन्नानां गर्विणामीश पश्यताम् ।
अस्मभ्यं क्षेत्रमायुश्च वसुस्पारहं तदाभर ॥ ४५ ॥

வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய வசதியுடன் கூடியவரும், கர்விகளுமான ஜனங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவர்களுமான எங்களுக்கு, ஈசனே, விரும்பத்தக்க பணத்தையும் இருப்பிடத்தையும், ஆயுளையும் தரவேண்டும். (45)

45. Iswara, thou shalt grant shelter, longevity, and prosperity to us to our satiety, as we yearn for such things while we notice the proud people possessed of these.

R. 6-3-49

याञ्चादौ महतीं लज्जामस्मदीयां घृणानिधे ।
त्वमेव वेत्सि नस्तूर्णमिष स्तोतृभ्य आभर ॥ ४६ ॥

தயாமூர்த்தியே, யாசிக்கும் விஷயத்தில் எங்கள் பெரிய லஜ்ஜையை நீரே அறிவீர். தோத்திரம் செய்பவர்களாகிய எங்களுக்கு, வேகத்தில் அன்னத்தைத் தரவேண்டும்.

(46)

46. Lord, thou knowest fully well our great shame in the matter of mendicancy. Be pleased to hasten with food to us praying unto you.

R. 6-8-10. Y. 4-4-4

जाया माता पिता चान्ये मां द्विषन्त्यमतिं कृशम् ।
देहि मे महतीं विद्यां राया विश्वपुषा सह ॥ ४७ ॥

அறிவில்லாதவனும், மெலிந்தவனுமாயும், இருக்கின்ற என்னை, மனைவியும், தாயும், தகப்பனும் வெறுக்கின்றனர். (ஆகையால்) எல்லோரையும் ரக்ஷிக்கப்படும்படியான பணத்துடன் கூடிய பெரிய வித்தையை எனக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

(47)

47. Lord, I am weak, ignorant and poor. I am, therefore, discarded by the people in general and disclaimed by mother and father. May you be pleased to grant us the exuberance of the great knowledge coupled with wealth that protects all.

R. 6-2-27

अदृष्टार्थेषु सर्वेषु दृष्टार्थेष्वपि कर्मसु ।
मेरुधन्वन्नशक्तेभ्यो बलं धेहि तनूषु नः ॥ ४८ ॥

பரலோக சம்பந்தமானதும், இகலோக சம்பந்தமானதுமான எக்காரியங்களிலும் சக்தியற்ற எங்களுக்கு, மகா மேருவை வில்லாகக்கொண்ட ஈசனே, போதுமான சரீர பலத்தைக்கொடுக்க வேண்டும். (48)

48. Lord, wielding the Mighty Meru as a bow, grant us sufficient physical strength, in as much as we lack it in sufficient capacity either for life herein or hereafter.

R. 3-3-22

लब्धानिष्टसहस्रस्य नित्यमिष्टवियोगिनः ।
हृद्रोगं मम देवेश हरिमाणं च नाशय ॥ ४९ ॥

அநேகம் தீயகாரியங்களைச் செய்தவனும், ஒன்றுமில்லாதவனுமுள்ள என் புத்தியைப் போக்கடிப்பதான, ஹிருதய ரோகத்தை (மனக்கிலேசத்தை) நீக்குவாயாக.

49. Lord of Devas, cure me of my mental malady which intimidates me to evil acts, setting at naught my powers of ratiocination.

R. 1-4-8. Y. 3-7-6

ये ये रोगाः पिशाचा वा नरा देवाश्च मामिह ।
बाधन्ते देव तान् सर्वान् निबाधस्व महाँ असि ॥ ५० ॥

தேவனே, சொல்லிமுடியாத நோய்களும், பிசாசபாதைகளும், மனிதர்களும், தேவர்களும் என்னை உபத்திரவிக்கிறார்கள். இவற்றினின்றும் காப்பாற்ற நீரே தகுந்தவர். (50)

50. Lord, thou art the most competent to deal with me and afford protection unto me suffering from several diseases, and harm perpetrated by ghosts, men and Devas.

R. 6-4-44

त्वमेव रक्षितास्माकं नान्यः कश्चन विद्यते ।
तस्मात्स्वीकृत्य देवेश रक्षाणो ब्रह्मणस्पते ॥ ५१ ॥

தேவதேவனே, வேதங்களுக்குத் தலைவனே, எங்களுக்கு நீயே இரக்ஷகன். வேறு ஒருவரும் காப்பாற்றுவோர் இல்லை. ஆகையால் என் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும். (51)

51. Lord of the Devas and the Vedas, thou art our protector and I cannot find any other instead. Be pleased to hear my prayers and save me.

R. 1-1-33

त्वमेवोमापते माता त्वं पिता त्वं पितामहः ।
त्वमायुस्त्वं मतिस्त्वं श्रीरुत भ्रातोतनस्सखा ॥ ५२ ॥

உமாபதியே, நீ எங்களுக்குத் தாய், தகப்பனும் நீயே. தகப்பன்வழிப்பாட்டனும் நீயே. மேலும் ஆயுளும், அறிவும், ஐஸ்வரியமும், உடன் பிறந்தவனும், நண்பனும் ஆகிய எல்லாம் நீயே. (52)

52. Lord of Uma, thou art our mother, father, paternal grandfather, brother, friend and our very existence, knowledge and wealth.

R. 8-8-44

यतस्त्वमेव देवेश कर्ता सर्वस्य कर्मणः ।
ततः क्षमस्व तत्सर्वं यन्मया दुष्कृतम् कृतम् ॥ ५३ ॥

தேவேச, எல்லாக்காரியங்களுக்கும் நீயே காரணமாவதால், நீயே கர்த்தா. அதனால் என்னால் எந்த அகிருத்யம் (செய்யத்தகாதது) செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும், பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டும். (53)

53. Lord of the Devas, Pardon me of all my sins, (undesirable acts) as thou art the prime force behind all my actions.

Y. Aru. 10-1

त्वत्समो न प्रभुत्वेन फल्गुत्वेन च मत्समः ।
अतो देव महादेव त्वमस्माकं तव स्मसि ॥ ५४ ॥

மகாதேவனே, தேவனே, ஐஸ்வரிய விஷயத்தில் உனக்குச் சமமானவர்கள் ஒருவரும் கிடையாது. நிரம்பவும் தாழ்மையான விஷயங்களில் எனக்குச் சமமானவர்கள் கிடையாது. ஆதலால் நீர் எங்களைச்சேர்ந்தவர்; நாங்கள் உங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். (54)

54. Mahadeva, thou art great beyond comparison with your munificence. In contrast, I am the last of the low and the humble. I claim your relationship as both of us make up our mutual deficiencies.

R. 6-6-20

सुस्मितं भस्मगौराङ्गं तरुणादित्यविग्रहम् ।
प्रसन्नवदनं सौम्यं गायेत्त्वा नमसा गिरा ॥ ५५ ॥

புன் சிரிப்புடன் கூடியவரும், நீறு பூசியதால் வெண்மையான அங்கங்களை யுடையவரும், உதய சூரியனுக்கொப்ப காந்தியை யுடையவருமான உங்களை நமஸ்கார வாக்கினுல் துதிக்கின்றேன். (55)

55. Salutations with words of song unto you, besmeared with the ashes all over the limbs and shining with the splendour of the rising sun, always smiling.

R. 6-4-4

एष एव वरोऽस्माकं नृत्यन्तं त्वां सभापते ।
लोकयन्तमुमाकान्तं पश्येम शरदश्शतम् ॥ ५६ ॥ क

சபாபதியே, நடனம் செய்யும் உம்மை, உமையின் மனோஹரராயிருக்கும் உம்மை, அநேக ஆண்டுகள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் வரத்தை எங்களுக்கு அருள வேண்டும். (56)

56. Sabapathy, thou art coupled with Uma with compassionate looks over the Jivas (souls). Grant us the boon of gazing at thy divine dance for a number of years.

R. 5-5-11. Y. Aru. 4-42

अरोगिणो महाभागा विद्वांशश्च बहुश्रुताः ।
भगवंस्त्वत्प्रसादेन जीवेन शरदश्शतम् ॥ ५७ ॥

பகவானே, உன்னுடைய அநுக்ரகத்தால் நாங்கள் நோயற்றவர்களாயும், பெரும் பாக்கியத்துடன் கூடியவராயும், புலவர்களாயும், வேதாத்யயன சம்பன்னர்களாயும், அநேக வருடங்கள் ஜீவிக்கவேண்டும். (57)

57. Bhagawan, Grant us the boon to live for many years with thy grace, endowed with prosperity, the gift of poesy and the chanting of the Vedas.

R. 5-5-11. Y. Aru. 4-42

सदारा बन्धुभिस्सार्धं त्वदीयं ताण्डवामृतम् ।
पिबन्तः काममीशान नन्दाम शरदश्शतम् ॥ ५८ ॥

ஈசானரே, பத்தினிகளோடு கூடியும், பந்துக்களுடனும் உம்முடைய நடனம்ருதத்தைப் பல்லாண்டுகள் ஆசைதீரப் பருகிக்கொண்டு, ஆனந்தத்திலிருக்க வேண்டும். (58)

58. Isana, may we be blessed to witness and drink at the fountain of the nectar of thy dance with our wives and relations to our satiety and thus remain in bliss.

Y. Aru. 4-42

देवदेव महादेव त्वदीयांघ्रि सरोरुहे ।
कामं मधुमयं पीत्वा मोदाम शरदश्शमत ॥ ५९ ॥

தேவதேவனே, மகாதேவனே, உமது பாதத்தாமரையிலுள்ள தேனை வேண்டிய அளவு உண்டு அநேக வருஷங்கள் நாங்கள் சந்தோஷமாயிருக்கவேண்டும். (59)

59. Mahadeva, we earnestly desire to get ourselves intoxicated with the honey, secreting from the lotus of thy feet.

Y. Aru. 4-42

कीटा नागाः पिशाचा वा ये वा के वा भवे भवे ।

तवदासा महादेव भवाम शरदश्शतम् ॥ ६० ॥

புழு, பாம்பு, பிசாசு அல்லது வாயினுல் உச்சரிக்க முடியாத வேறு எப்பிறவி வாய்க்கினும், அநேக ஆண்டுகள் உமக்கு அடிமைகளாக நாங்கள் இருக்கவேண்டும்.

60. It does not matter wthaever birth we are destined to take after this—be it worm serpent, ghost or any life particle abominable of even utterance by the mouth, provided our being treated as thy servants, is a condition.

Y. Aru. 4-42

सभायामीश ते दिव्यं नृत्तवाद्य कळस्वनम् ।

श्रवणाभ्यां महादेव शृणवाम शरदश्शतम् ॥ ६१ ॥

ஈசனே, சித்சபையில் உம்முடைய நடன காலத்தில் உண்டான திவ்ய வாத்திய விசேஷங்களின் மதுரசப்தத்தை இரண்டு காதுகளாலும் அநேக ஆண்டுகள் நாங்கள் கேட்கவேண்டும். (61)

61. Iswara, grant us the boon to feast our ears for a number of years with the divine, blithe and musical chorus that accompanies your Dance at the Hall.

Y. Aru. 4-42

स्मृति मात्रेण संसार विनाशन पराणि ते ।

नामानि तव दिव्यानि प्रब्रवाम शरदश्शतम् ॥ ६२ ॥

நினைத்த மாத்திரத்தில் சம்சாரபந்தத்திலிருந்து நீக்குவதற்குரிய உம்முடைய திவ்ய நாமங்களை அநேக ஆண்டுகள் நாங்கள் சொல்லவேண்டும். (62)

62. Grant us the boon that we may repeat thy names of beatitude for a myriad years. The recollection of those names confers on us the means of liberation from Samsara.

Y. Aru. 4-42

इषुसन्धान मात्रेण दग्ध त्रिपुर धूर्जटे ।
आधिभिर्व्याधिभिर्नित्यमजीतास्स्याम शरदश्शतम् ॥ ६३ ॥

பாணங்களை நாண் ஏற்றிய மாத்திரத்தில், முப்புரங்களை அழித்த பரமசிவனே, மனத்துயராலும், உடல் நலிவாலும் பீடிக்கப்படாதவர்களாக அநேக ஆண்டுகள் நாங்கள் இருக்கவேண்டும்.

(63)

63. Siva, who brought about the annihilation of Tripuras by the mere stringing of the bow (without the discharge of any missile), grant us the boon to live for a long time without being emaciated by mental agitation and physical infirmities.

Y. Aru. 4-42

चारुचामीकराभासं गौरी कुचपदोरसम् ।
कदा नु लोकयिष्यामि युवानं विश्पतिं कविम् ॥ ६४ ॥

சுவர்ணத்தின் அழகான காந்தியுடன் கூடியவராயும், பார்வதியின் குசப் பிரதேசத்தில் தன் மார்பையுடையவராயும், யௌவன முடையவராயும், எல்லா ஜனங்களையும் ரக்ஷிக்கக் கூடியவராயும், திர்க்கதரிசியாகவும் (கவி) உள்ள உம்மை எப்போது காண்பேன் !

(64)

64. Lord, when shall we be able to see thee in the bloom of youth with the halo of a golden hue, in Divine union with Gowri ? Thou art the protector and the seer (Kavi) of the World.

R. 6-3-41

प्रमथेन्द्रावृतं प्रीतवदनं प्रियभाषिणम् ।
सेविष्येऽहं कदा साम्बं सुभासं शुक्रशोचिषम् ॥ ६५ ॥

சிறந்த பூதகணங்களாற் சூழப்பட்டவராயும், சந்தோஷ முகத்துடன் கூடியவராயும், நல்ல வார்த்தை சொல்பவராயும், அம்பிகையுடன் கூடியவராயும், சுக்ரன் போன்ற நல்ல காந்தியுடன் கூடியவராயுமுள்ள உம்மை எப்போது சேவிப்பேனோ! (65)

65. Lord, I do not know when it would be possible for me to serve on thee with Amba, always with a countenance full of cheer and brilliance like the Venus and speaking out words of commiseration, surrounded by Buthas. (Ethereal beings).

R. 6-2-13

बह्नेसं मामकृतपुण्यलेशं च दुर्मतिम् ।

स्वीकरिष्यति किं न्वीशो नीलग्रीवो विलोहितिः ।। ६६ ।।

பல பாவங்களைச் செய்தவனும், சிறிதும் புண்ணிய சம்பந்தமில்லாத கெட்ட புத்தியுடன் கூடிய என்னை, நீலகண்டரும், சிவந்த நிறமும் கொண்டவருமான ஈசன் ஏற்றுக்கொள்வாரா? (66)

66. It is doubtful whether Iswara with the blue throat of poison, and a body of red hue, would condescend to take me into his fold in as much as I am full of wicked intentions without even a particle of piety to my credit.

Y. 4-5

कालशूलानलासक्त भीति व्याकुलमानसम् ।

कदा नु द्रक्ष्यतीशो मां तु विग्रीवो अनानतः ।। ६७ ।।

யமனுடைய சூலம், அக்னி முதலியவற்றால் ஏற்பட்ட பயத்தால் துன்புற்றிருக்கும் என்னை, என் நமஸ்காரங்களை ஏற்று நீலகண்டனான ஈசன் எப்போது ஏற்கப்போகிறார்?

67. What with the fright of the torment of the spear fire and deadly weapons of Yama, I do not know when I would be salvaged by Nilakanta, acknowledging my prayers.

R. 6-4-45

गायका यूयमायात यदि रायादि लिप्सवः ।
धनदस्य सखेशोऽयमुपास्मै गायता नरः ॥ ६८ ॥

பாடகர்களே, உங்களுக்குப் பண விருப்பமிருப்பின் வருக, ஈஸ்வரன் குபேரனின் நண்பன். மானிடர்களே, இவனையே பாடுங்கள். (68)

68. Poets (musicians), if you are bent upon acquiring wealth, do come, and sing in praise of Iswara, who is a friend of Kubera, the Lord of Riches. Men of the World, sing his glory.

R. 6-7-36

आगच्छत सखायो मे यदि यूयं मुमुक्षवः ।
स्तुतेशमेनं मुक्त्यर्थमेष विप्रैरभिष्टुतः ॥ ६९ ॥

என்னுடைய நண்பர்களே, உங்களுக்கு முக்தியில் இச்சை யுண்டானால் வாரீர். இந்தச் சிவனை முக்தியின் பொருட்டுத் தோத்திரம் செய்யுங்கள். ஏனெனில் இவர் பிராம்மணர்களால் தோத்திரம் செய்யப்பட்டவர். (69)

69. Friends, if you are earnest in your quest for liberation, rally forth and pray to this Siva. He is indeed adored by Brahmins.

R. 6-7-21

पदे पदे पदे देवपदं नः सेत्स्यति ध्रुवम् ।
प्रदक्षिणं प्रकुरुतमध्यक्षं धर्मणामिमम् ॥ ७० ॥

கால்களே, சகல தர்மங்களிலும் ஊடுருவிப்பார்க்கக் கூடிய இவரை வலம் வரவேண்டும். அப்போது எச்சமயத்திலும் தேவ பதவியானது நிச்சயம் கிடைக்கும். (70)

70. My legs, of what use are you, if you do not go round the temple of the Lord who has the capacity to enter into the spirit of all the Dharmas? You are sure of getting the position of the Devas.

R. 6-3-33

सर्वं कार्यं युवाभ्यां हि सुकृतं सुहृदौ मम ।
अञ्जलिं कुरुतं हस्तौ रुद्राय स्थिर धन्वने ॥ ७१ ॥

நண்பர்களான என் கைகளே, உங்கள் இருவர்களா லும் எக்காரியங்களும் செய்யப்படுகின்றன. உறுதியான வில்லையுடைய ருத்திரனுக்குக் கைகூப்புங்கள். (71)

71. My hands, it is with thy co-operation that all actions are accomplished. Fold them in prayer to Rudra, holding the mighty bow.

R. 5-4-13

मन्मूर्धन् मरुतामूर्ध्वं भवं चन्द्रार्धमूर्धजम् ।
मूर्धघ्नं च चतुर्मूर्ध्नो नमस्या कल्मलीकिनम् ॥ ७२ ॥

என் சிரமே, தேவர்களின் தலைவரும், பிறைச் சந்திரனைத் தலையில் தரித்தவரும, பிரம்மாவின் தலையைக் கொய்தவரும், பாபத்தைப் போக்கும்படியானவருமான ஈஸ்வரனுக்கு வணங்குவாயாக. (72)

72. My head, bow down in prayer to the lord of the Devas, with the crescent adorning His head and famed for having plucked the head of Brahma, the Creator, and himself the destroyer of all sins.

R. 2-7-17

नयने नयनोद्भूतदहनालीढमन्मथम् ।
पश्यतं तरुणं सौम्यं भ्राजमानं हिरण्मयम् ॥ ७३ ॥

கண்களே, நெற்றிக்கண்ணால் மன்மதனை எரித்தவராயும், யௌவன முள்ளவராயும், சாந்த ரூபியாயும், பிரகாசமுடையவராயும், தங்க நிறமுடையவராயுமுள்ள தேவனைப் பாருங்கள். (73)

73. Eyes, see the glory of Siva, with His characteristic composure and youthful brilliance of a golden hue, who burnt Madana into ashes, using the eye in his forehead.

R. 6-7-26

सभायां शूलिनस्सन्ध्या नृत्तवाद्यस्वनामृतम् ।
कर्णौ तूर्णं यथा कामं पातं गौरावविवेरिणे ॥ ७४ ॥

காதுகளே, சூலத்தையுடைய ஈசன் சித்சபையிலே சந்த்யா காலத்தில் நடனம் செய்யும் காலத்து ஏற்படும் வாத்தியங்களின் சப்தமாகிய அமிருதத்தை வேண்டிய அளவு, பாலைவனத்தில் நடப்பவன் தாகவிடாய் தீர்த்துக் கொள்வது போன்று விரைவில் பருகுங்கள். (74)

74. Ears, take in the nectar of the music that issues forth in the evening at the time of the dance of Shiva, armed with his trident, even as a thirsty traveller over the desert would quench his thirst at an oasis.

R. 6-6-10

नासिके वासुकिश्वास वासिता भासितो रसम् ।
घ्रायतं गरळग्रीवमस्मभ्यं शर्म यच्छतम् ॥ ७५ ॥

மூக்குத்துவாரங்களே, வாசுகியின் சுவாசத்தால் நறுமணம் செய்யப்பட்டதும், அதனால் (வாசுகியால்) அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான மார்பையுடையவரும் நமக்கு நலனைத்தரும் பவருமான நீலகண்டனை முகருங்கள். (75)

75. Nostrils, draw in the sweet odour of Nilakanta perfumed by Vasuki, adorning his chest.

R. 1-1-33

स्वस्त्यस्तु सुहिते जिह्वे विद्यादातुरुमापतेः ।
स्तवमुच्चतरं ब्रूहि जयतामिव दुन्दुभिः ॥ ७६ ॥

நாக்கே, உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டும். வித்தை-யைத் தரும்படியான உமாபதியின் தோத்திரத்தை வெற்றியைப் பரப்பும் முரசு போன்று ஓசை மிகுந்த நிலையில் சொல்வாயாக. (76)

76. Tongue, fare thee well; vociferate like the trumpet proclaiming the victories, the prayers to Umapathy who grants us all knowledge.

R. 1-2-25

चेतः पोत न शोचस्त्वं निन्द्यं विन्दाखिलं जगत् ।
अस्य नृत्तामृतं शम्भो गौँरो न तृषितः पिब ॥ ७७ ॥

மனமாகிய குளவியே, நீ கவலைப்படவேண்டாம். உலகங்கள் எவையும் சிறந்தவையல்ல என்பதை யறிவாயாக. இந்தச் சம்புவின் நிருத்தாம்ருதத்தை தாக முள்ளவன் போன்று குடிப்பாயாக. (77)

77. Mind, you need not be worried. Know that the Worlds are no good and are transient. Even like the bee drink at the fountain of the nectar of his dance as a thirsty man would.

R. 1-1-30

सुगन्धि सुखसंस्पर्शं कामदं सोमभूषणम् ।
गाढमालिङ्ग मच्चित्त योषाजारमिव प्रियम् ॥ ७८ ॥

மனமே, நறுமணத்துடன் கூடியவரும், மிருதுவான ஸ்பரிசத்துடன் கூடியவரும், காம இச்சையைத் தணிப்பவரும், சந்திரனைத் தரிப்பவருமாகிய ஈஸ்வரனை, ஸ்த்ரீயானவள் தானிச்சித்த பரபுருஷனை எவ்வாறு சந்தோஷத்துடன் ஆலிங்கனம் செய்வாளோ, அவ்வாறு நன்றாய்த் தழுவிக்கொள். (78)

78. Mind, clasp the Lord, as a maid would embrace her paramour. The Lord, with the crescent is sweetly perfumed and gentle of touch with a capacity to fulfil your libido.

R. 6-8-22

महामयूखाय महाभुजाय महाशरीराय महम्बराय ।
महा किरीटाय महेश्वराय महोमहीं सुष्टुतिमीरयामि ॥ ७९ ॥

பிரகாசம் பொருந்திய பெரிய கிரணங்களையுடைய வரும், நீண்ட கைகளையுடையவரும், பெரிய சரீரத்தை யுடையவரும், பெரிய வஸ்திரத்தைத் தரித்தவரும், பெரிய கிரீடத்தை அணிந்தவருமாகிய மகாதேவன் பொருட்டு இவ்வதிசயமான தோத்திரத்தைச் சொல்லுகிறேன். (79)

79. This prayer is unto Him, with clusters of light rays, outstretched shoulders, stupendous body, clad in cloth of great dimensions and adorned with a crown of magnitude in proportion.

R. 2-7-17

यथा कथ चिद्रचिताभिरीश प्रसादतश्चारुमिरादरेण ।
प्रपूजयामि स्तुतिभिर्महेशमषाढमुग्रँ सहमानमाभिः ॥ ८० ॥

ஈசனே, கஷ்டப்பட்டு இயற்றப்பட்டவைகளும், உனது அனுக்ரகத்தால் அழகானதுமான இந்த ஸ்தோத் திரங்களால் சகிக்க முடியாத கடின காரியங்களைக் சகித் துக் கொள்ளும்படியான உம்மை ஆர்வத்துடன் பூஜிக் கிறேன். (80)

80. Great Lord, I have sung these with great fervour and strain and may you be pleased to put up with this incorrigible as these have been made beautiful by your beneficence.

R. 4-6-4

नमश्शिवाय त्रिपुरान्तकाय जगत्यधीशाय दिगम्बराय ।
नमोऽस्तु मुख्याय हराय शम्भो नमो जघन्याय च बुध्नियाय ॥

திரிபுரங்களை எரித்தராயுவம், உலகங்களின் காரண ராயும், திக்குகளை வஸ்திரங்களாக வுடையவராயுமுள்ள சிவனுக்கு நமஸ்காரம். சர்வமுக்கியராயும், பாபங்களைப்

போக்குபவராயுமுள்ள உமக்கு நமஸ்காரம். பிந்தியிருப்ப வரும் அறிவினால் முந்தியவருமான பரமசிவனுக்கு நமஸ் காரம். (81)

81. Salutations to Siva, the destroyer of the three mighty cities; salutations to Iswara, the root cause of the Worlds, having the directions for his clothing (remaining naked). Salutations to Sambhu, the most important in destroying our sins; Salutations to Him, who is both forward and behind.

Y. 4-5-6

नमो विकाराय विकारिणे ते नमो भवायास्तु भवोद्भवाय ।
बहुप्रजाऽत्यन्त विचित्र रूपा यतः प्रसूता जगतः प्रसूती ॥८२॥

காரிய ரூபியாயும், காரியத்தை நிலை நாட்டுபவராயும், இருக்கக்கூடிய உமக்கு நமஸ்காரம். சம்சாரரூபியாயும், சமசாரஹேதுவாயும் (சிரேஷ்டராயும்) இருக்கக்கூடிய உமக்கு நமஸ்காரம். நிரம்பவும் விசித்ரமான உருவமுடைய தும், பல பிராணி வர்க்கங்களையுடையதுமான ஜகத்தின் உற்பத்தி எவரிடமிருந்து ஏற்பட்டதோ அவருக்கு நமஸ் காரம். (82)

82. Salutations to the Lord permeating into all actions to their fulfilment, who is at once the prompter and the object of all worldly life, and to whom the worlds with all their strange features and creatures owe their creation and existence.

Y. Aru. 10-1

तस्मै सुरेशोरुकिरीट नानारत्ना वृताष्टापद विष्टराय ।
भस्माङ्गरागाय नमः परस्मै यस्मात् परन्नापरमस्ति किंचित् ॥

இந்திரனின் பெரிய மகுடத்திலுள்ள பலவித இரத் தினங்களுடன் கூடிய பொன்னை ஆசனமாகக் கொண்ட வர்ணிக்க முடியாதவரான ஈஸ்வரனுக்கு நமஸ்காரம். ஈஸ் வரனைக் காட்டிலும் காரிய வர்க்கமும் காரண வஸ்துவும் கிடையாது. (83)

83. Salutations to thee; the indescribable, besmeared with the ashes, seated on the great golden crown of Indra, studded with gems. I am unable to conceive of anything beyond thee either in cause, or effect. Thou art the raison d'etre.

Y. Aru. 10-12

सर्पाधिराजौषधिनाथ युद्ध क्षुभ्यज्जटामण्डलगह्वराय ।
तुभ्यं नमस्सुन्दरताण्डवाय यस्मिन्निदँ सञ्चविचैति सर्वम् ॥८४॥

நாகராஜனுக்கும், ஓஷதிகளின் அதிபதியான சந்திரனுக்கும், ஏற்பட்டிருக்கும் போரின் காரணமாக, ஜடாமண்டலம் கலேக்கப்பட்டுள்ளது. அதனுல் மற்றவர்களால் அடையாளம் கண்டு பிடிக்க முடியாதவராயும், எவரிடத்தில் இந்த உலகம் முழுவதும் இருப்பதாக மகான்கள் அறிகிருர்களோ, அப்படிப்பட்ட நீர் அழகிய நர்த்தனம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர். உமக்கு நமஸ்காரம். (84)

84. Salutations to thee engaged in the divine dance of bliss. Thy form is indeed made obscure by the external enmity and conflict that exist between the Moon, (the lord of drugs) and the serpent king, under the shelter of your matted coil which thus becomes unkempt. Despite this, the sages recognise thee as the receptacle of the entire universe.

Y. Aru. 10-1

नमामि नित्यं त्रिपुरारिमेनं यमान्तकं षण्मुखतातमीशम् ।
ललाट नेत्रार्दित पुष्पचापं विश्वं पुराणं तमसः परस्तात् ॥८५॥

முப்புரங்களை எரித்தவரும், யமனை வென்றவரும், ஷண்முகனுக்குப் பிதாவானவரும், நெற்றிக்கண்ணுல் மன்மதனை எரித்தவரும்,ஜகத்ரூபியாய், என்றைக்கும் புதிதாய் இருப்பவரும், அஞ்ஞான சம்மந்தமில்லாதவராயும் இருக்கக்கூடிய ஈஸ்வரனைத் தினந்தோறும் வணங்குகின்றேன்.

85. Salutations to Iswara, the eternal, the destroyer of the three mighty cities, the subjugator of Yama, the father of Shanmuka and the slayer of Manmatha with the floral bow. He has this vast universe as his form perennially new and is untouched by nescience.

Y. Aru. 10-1

मुरारि नेत्रार्चित पादपद्म मुमांघ्रिलाक्षापरिरक्तपाणिम् ।
नमामि देवं विषनीलकण्ठं हिरण्यदन्तं शुचिवर्णमारात ॥८६॥

விஷ்ணுவின் கண்களால் அர்ச்சிக்கப்பட்ட பாதங்களை யுடையவராயும், பார்வதியின் கால்களிலுள்ள செம்பஞ்சுக் குழம்பினுல் சிவப்பாக்கப்பட்ட கைகளையுடையவரும், விஷத்தினுல் கருத்த கழுத்தை யுடையவரும், பொன் போன்ற பற்களை யுடையவரும், சுத்தமான நிறத்துடன் கூடியவருமான ஈசனை விரைவில் நமஸ்கரிக்கின்றேன். (86)

86. My eager salutations to the Deva with the teeth of golden hue and with the lotus feet, worshipped by Vishnu with his eyes, whose palms are reddened by the crimson unguent of Uma's feet.

R. 3-8-14

अनन्तमव्यक्तमचिन्त्यमेकं हरन्तमाशाम्बरमम्बराङ्गम् ।
अजं पुराणं प्रणमामि योऽयमणोरणीयान्महतो महीयान् ॥८७॥

முடிவில்லாதவரும், (நிர்க்குணம் காரணமாக), வெளிப்படை ஆகாதவரும், மனத்தினுல் ஊகிக்கமுடியாதவரும், ஒருவரும், திக்குகளாகிய வஸ்திரத்தைத் தரித்தவராகவும் ஆகாசத்தை (அவயவமாக) உடையவரும், பிறப்பில்லாதவரும், (உற்பத்தியில்லாதவரும்) என்றைக்கும் புதிதாய் இருப்பவராயுமுள்ள சிவனை வந்திக்கிறேன். எந்த ஈசன் அணுவிற்கணுவாயும் (சூக்ஷமத்தில், அதிசூக்ஷமமாயும்) பெரியவற்றில் மிகப் பெரியதுமாய் இருக்கிருரோ, அவருக்கு நமஸ்காரங்கள். (87)

87. My salutations to Him, the infinite, the unmanifested, the inscrutable, the one without a second, the nude (clothed by the directions), wielding the ether as one of his limbs, bereft of birth, of eternal novelty, the subtlest of the subtle and the greatest of the great.

Y. Aru. 10-12

अन्तस्थमात्मानमजं न दृष्ट्वा
भ्रमन्ति मूढा गिरि गह्वरेषु ।
पश्चादुदग्दक्षिणतः पुरस्ता-
दधस्विदासी (३) दुपरिस्विदासी(३)त ॥ ८८ ॥

இருதய குகையில் வசிப்பவராயும், ஜன்ம ரஹிதராயும், ஆத்ம ரூபியாயும் இருக்கக்கூடிய ஈஸ்வரனைப் பாராமல், மூடர்கள் அடர்ந்த விருக்ஷங்களும், முட்களும் நிறைந்த காட்டுப்பிரதேசங்களில் சுற்றுகிறார்கள். ஆனால் ஈஸ்வரன் மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும் கீழும், மேலும் இருக்கிறார். (88)

88. Great is the folly of those who seek Him, who is the self and is never born, and who resides in the clavicles of our hearts, amidst the lofty hills and dense forests of trees and thorns ! He is indeed pervading the directions like the West, North, South and East, as above and below.

R. 8-7-17 Y. Ash. 2-8-9

इमं नमामीश्वरमिन्दुमौलिं शिवं महानन्दमशोकदुःखम् ।
हृदम्बुजे तिष्टति यः परात्मा परीत्य सर्वाः प्रदिशो दिशश्च ॥८९

எந்தப் புருஷர் எல்லா திக்குகளிலும், கோணங்களிலும், பரவி இருதய கமலத்தில் வசிக்கின்றாரோ, எவர் மனக்கிலேசம், காயக்கிலேசம் இல்லாதவராய், பேரானந்த ரூபியாயும், மங்கள ரூபியாயும், சந்திரனைத் தரித்தவராயுமிருக்கிறாரோ அத்தகைய ஈஸ்வரனை வணங்குகிறேன்.

89. Salutations to Iswara, with the crescent on his crest, who spreads Himself in all space including the cardinal directions, residing in the innermost recesses of the lotus of our hearts, capable of removing the mental and physical affections and bestowing beauty and bliss.

Y. Aru. 10-1

रागादिकापथ्य समुद्भवेन भग्नं भवाख्येन महामयेन ।
विलोक्य मां पालय चन्द्रमौळे भिषक्तमं त्वा भिषजां शृणोमि ॥

ஆசைகளாகிற தகாத சேவையால் உண்டாகிற சம்சாரம் என்னும் பெயரையுடைய பெரிய வியாதியால் மடியும் என்னைப் பார்த்து, சந்திரமௌளியே, காப்பாற்று; ஏனெனில் நீ வைத்திய நாதனல்லவா? (90)

90. Lord, with the crescent on your crest, condescend to cure me, dying of the terrible disease, diagnosed to have been caused by the undesirable and unwholesome service of Samsra. Art thou not the celebrated Master-Physician? (Vaidyanath).

R. 2-7-16

दुःखाम्बुराशिं सुखलेशहीनमस्पृष्टपुण्यं बहुपातकं माम् ।
मृत्योः करस्थं भव रक्ष भीतं पश्चात्पुरस्ताधरादुदक्तात् ॥९१॥

துக்கமெனுங் கடலாயும், சிறிதும் சுகமில்லாதவனும் சிறிதும் புண்ணியம் செய்யாதவனும், மகாபாவியும், யமனுடைய கையில் பிடிபட்டு அதனல் பயப்பட்டிருக்கக் கூடியவனுமான என்னை, ஈசனே, மேற்கிலும், முன்பும், கீழும், வடக்கிலும் இருந்து ரக்ஷிப்பாயாக. (91)

91. Lord, rush to my succour from the West, above, below and North as I am the worst sinner, now in the clutches of Yama. I have not even an iota of piety to my credit, and no wonder I am immersed in the ocean of sorrow, without any solace!

R. 8-4-9

गिरीन्द्रजा चारुमुखावलोकसुशीतया देव तवैव दृष्टया ।
वयं दया पूरितयैव तूर्णमपो न नावा दुरिता तरेम ॥ ९२ ॥

ஏ தேவனே, இமவான் பெண்ணின் அழகிய முகத்தைப் பார்ப்பதால் குளிர்ச்சியுடன் கூடியதாயும், தயை நிறைந்ததுமான உமது பார்வையால், வேகத்தில் தோணியில் ஜலத்தைக்கடப்பது போல், பாவங்களைத் தாண்ட வேண்டும். (92)

92. Deva, let thy looks compassionate and refreshing on account of their fixture on the graceful daughter of Himavan, help us, as a boat would, in crossing over our sins.

R. 5-1-12 R. 1-1-12

अपारसंसारसमुद्रमध्ये निमग्नमुत्क्रोशमनल्परागम् ।
मामक्षमं पाहिमहेश जुष्टमोजिष्टया दक्षिणयेव रातिम् ॥९३॥

கரையற்ற சம்சாரமென்னும் சமுத்திரத்தில் முழ்கிக்கிடப்பவனும், அழுது கத்திக் கொண்டிருப்பவனும், அளவற்ற ஆசையுடன் கூடியவனும், சக்தியற்றவனுமாகிய என்னை ஈஸ்வரனே, பெரிய தக்ஷிணையால் ப்ரீதியைபெறும் கொடையாளியைப் போல் காப்பாற்றுவாயாக. (93)

93. Maheswara, pardon and save me like the donor who secures satisfaction by his money presents. I am immersed in the boundless ocean of Samsara, weak and helpless but full of desires, wailing over my lot.

R. 2-4-8

स्मरन् पुरा सञ्चित पातकानि खरं यमस्यापि मुखं यमारे ।
बिभेमि मे देहि यथेष्टमायुर्यादक्षितायुर्यदिवा परेतः ॥ ९४ ॥

யமனை வென்றவரே, முன் செய்த தீவினைக் கூட்டத்தை நினைத்துக் கொண்டும், யமனுடைய பயங்கரமான முகத்தை நினைத்தும் திகிலடைந்திருக்கிறேன். குறைந்த

ஆயுளை உடையவனாக இருந்தாலும், சிறந்தவனாயிருந்தால் நீ எனக்கு வேண்டிய ஆயுளைக் கொடுத்து வாழச் செய்யவேண்டும். (94)

94. Conqueror of Yama, Grant me, being short-lived, longevity to my satisfaction, if I am competent. Brooding over my past malefic deeds, I spend my days woefully, in dread of the fierce face of Yama.

R. 8-8-19

सुगन्दिभिस्सुन्दर भस्मगौरैरनन्त भोगै र्मृदुलैरघोरैः ।
इमं कदालिङ्गति मां पिनाकी स्थिरेभिरङ्गैः पुरु रूप उग्रः ॥९५

நறுமணத்துடன் கூடிய அழகிய நீற்றால் வெளுத்ததும், அநேகம் பாம்புகளின் படங்களுடன் கூடியதும், (விஸ்வ வியாபகராயும்) மிருதுவானதாயும், பயமில்லாததாயும், நிலையாயுமிருக்கக் கூடிய அவயவங்களால், அநேக ரூபியாயும், உக்கிரம் என்ற பெயரையும், பினாகம் என்னும் வில்லையுமுடைய பரமசிவன் என்று என்னைத் தழுவுவாரோ? (95)

95. I know not when the Lord of myriad forms, renowned as Ugra, and armed with Pinaka, the mighty bow, would embrace me with his body sweetly perfumed by the ashes and coiled by the serpent species with their outspread hoods, and possessed of limbs that are steadfast, gentle and know not fear.

R. 2-7-17

क्रोशन्तमीशः पतितं भवाब्धौ नागास्य मण्डूकमिवाति भीतम् ।
कदानुमां रक्ष्यति देव देवो हिरण्यरूपस्सहिरण्यसंदृक् ॥९६॥

பிறவிக் கடலில் மூழ்கியவனும், பாம்பின் வாயில் சிக்கிய தவளையைப் போன்று பயந்து நடுங்கிக்கத்துகின்றவனுமுள்ள என்னை, பொன் நிறமாயும், பொன்னுக்குச் சமமானவராயுமுள்ள தேவதேவன் எப்போது ரக்ஷிப்பாரோ? (96)

96. I am very much like the toad in the deadly grip of the serpent betwixt its teeth. My miserable state, struggling in the ocean of births, makes me scream out. When will the Lord who is not only of golden hue but also equivalent to gold itself, take me into his fold ?

R. 2-7-23

चारुस्मितं चन्द्रकलावतंसं गौरीकटाक्षार्हमयुग्मनेत्रम् ।
आलोकयिष्यामि कदा नु देवमादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ॥९७

புன் சிரிப்புடன் கூடியவரும், சந்திரனைச் சிரசில் தரித்தவரும், பார்வதியின் கடைக்கண் பார்வைக் குகந்தவரும், முக்கண்ணுடையவரும், அஞ்ஞானத்திலிருந்து விலகியவருமான, சூரியனின் நிறத்தையுடையவரை நான் எப்போது பார்ப்பேன் ?
(97)

97. I do not know when I would be able to perceive Him, the triple-eyed, adorning the crescent, ever in smiles on account of his being worthy of the side glance of Gowri's eyes, and never associated with nescience, shining with the effulgence of the Sun.

Y. Aru. 3-13

आगच्छतात्राशु मुमुक्षवो ये यूयं शिवं चिन्तयतान्तराब्जे ।
ध्यायन्ति मुक्त्यर्थमिमं हि नित्यं वेदान्त विज्ञान सुनिश्चितार्थाः॥

மோக்ஷ இச்சையுடையவர்கள் சீக்கிரம் இங்கு வாருங்கள். உங்கள் இருதய கமலத்தில் தியானம் செய்யுங்கள். அபரோக்ஷ ஸாக்ஷாத்கார வேதாந்த அறிவால் அறிய வேண்டியதை அறிந்தவர்கள் முக்திக்காக என்றும் இந்த ஈஸ்வரனை தியானிக்கின்றார்கள். (98)

98. People ambitious of attaining liberation, rush in. Meditate on Him as seated in the lotus of your hearts, for the men learned in Vedanta lore always fix their hearts on Him.

Y. Aru. 10-1

आयात यूयं भुवनाधिपत्यकामा महेशं सकृदर्चयध्वम् ।
एनं पुराभ्यर्च्य हिरण्यगर्भो भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ॥

புவனங்களுக்கு அதிபதியாக விரும்பும் நீங்கள் வாருங்கள். ஈஸ்வரனை ஒரு முறை பூஜை செய்யுங்கள். இந்த ஈஸ்வரனை முற்காலத்தில் பிரம்மா பூஜை செய்து பிராணிவர்க்கங்களுக்கு ஒப்பற்ற தலைவராக ஆனார். (ப்ரஜாபதி) (99)

99. People ambitious of getting supremacy over the worlds, go in hither. Worship Him, but once, for by offering prayers once, Brahma was raised to the inimitable lordship over all the creations.

R. 8-7-3 Y. 4-1-8

ये काम यन्ते विपुलां श्रियं ते श्रीकण्ठमेनं सकृदानमन्ताम् ।
श्रीमानयं श्रीपतिवन्द्यपादश्श्रीणामुदारो धरुणो रयीणाम् ॥१००

எந்த மனிதர்கள் பெருஞ்செல்வத்தை அடைய விரும்புகிறார்களோ, அவர்கள் இந்த நீலகண்டரை ஒரு முறை வணங்கட்டும். லக்ஷ்மிகாந்தனால் வணங்கக்கூடிய பாதத்தை யுடையவரும், பெருஞ்செல்வத்தை யுடைய வரும், செல்வத்தை மிக அதிகமாக வழங்குபவரும், செல்வவான்களிற் சிறந்தவருமாவார் அவர். (100)

100. People desirous of becoming rich, shall but once adore this Nilakanta. His feet are worshipped by the Lord of Lakshmi, the goddess of wealth. He is the repertory of wealth, the illustrious of all the wealthy, and reputed for his profuse generosity.

R. 7-8-28 Y. 4-2-2

सुपुत्रकामा अपि ये मनुष्या युवानमेनं गिरिशं यजन्ताम् ।
यतस्स्वयंभूर्जगतां विधाता हिरण्यगर्भस्समवर्तताग्रे ॥ १०१ ॥

புத்திரப்பேறு விரும்பும் மனிதர்கள் இளமையுடன் கூடிய ஈஸ்வரனைப் பூஜிக்கட்டும். எந்தக் காரணத்தால் தானே உண்டானவராயும், உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கும் பிரம்மாவாகவும் முன்பே இருந்தாரோ, அது காரணமாய்த் துதியுங்கள்.

(101)

101. Men desirous of getting progeny, shall implore the youthful Iswara as the primordial, taking upon Himself the duties of the Creator even before Brahman came into being.

R. 8-7-3

अलं किमुच्चैर्बहुभिस्समीहितं समस्तमस्याश्रयणेन सिध्यति ।
पुरै नमाश्रित्य हि कुम्भसम्भवो दिवान नक्तं पलितो युवाजनि ॥

அதிகம் சொல்வானேன்? இவரை அடுப்பதால் எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவேறுகின்றன. முன் காலத்தில் இரவும் பகலும் இடை விடாமல் இவரைச் சேவித்து கும்பமுனி (அகஸ்தியர்) நரையின்றி இளமையைப் பெற்றார்.

102. Why should I deal at length in enumerating His attributes? In short, Service unto Him culminates in the achievement of all desires. In days of yore, Agasthya, the pot-born, regained his youth free from gray hairs.

R. 2-2-13

अन्यत्परित्यज्य ममाक्ष भृङ्गास्सर्वे सदैनं शिवमाश्रयध्वम् ।
अमोदवानेष मृदुश्शिवोऽयं स्वादुष्किलायं मधुमाँ उतायम् ॥

என் இந்திரியங்களாகிய வண்டுகளே, மற்ற எல்லாவற்றையும் நீக்கி இந்தச் சிவனையடையுங்கள். இவர் வாசனையுடன் கூடிய மெல்லியருசியுடன் கூடியவரல்லவா? மேலும் நல்ல தேனுடனும் கூடியவர்.

(103)

103. Beetles, (sense organs) why go in vain search after honey? To the rejection of everything, reach Him. Is He not the mellifluous, overflowing with honey?
R. 4-7-30

भविष्यसि त्वं प्रतिमाना हीना विनिर्जिताऽशेषनरामरा च ।
नमोऽस्तु ते वाणि महेशमेन स्तुहि श्रुतं गर्तसदं युवानम् ॥

வாக்கே, கியாதி பெற்றவரும், பக்தர்களின் இருதய மாகிய மடுவிலிருப்பவரும், இளமையுடன் கூடியவரு மாகிய இந்த ஈஸ்வரனைத் துதிப்பாயாக. இது எனது வேண்டுகோள். அவ்வாறு செய்தாயானால் நீ நிகரற்றவ னாகவும், தேவர்களுக்கும், மனிதர்களுக்கும் மேலானவ னாகவும் இருப்பாய். (104)

104. Speech, adore the Lord of great repute in the bloom of youth residing in the heart-pit of the devotees. This is my earnest request. If only you take my advice, you will be far above mortals and immortals.
R. 2-7-18 Y. 4-5-10

यद्यन्मनश्चिन्तयसि त्वमिष्टं तत्तत्भविष्यत्यखिलं ध्रुवं ते ।
दुःखे निवृत्तिर्विषये कदाचिद्यक्ष्वामहे सौमनसाय रुद्रम् ॥

மனமே, எந்தெந்த விருப்பங்கள் உனக்கு உண்டோ, அவைகள் பூர்த்தியாக உனக்குக் கிடைக்கபோகின்றது. துக்கத்திலிருந்து நிவர்த்தியும், பற்றுக்களிலிருந்து நீக்க மும் உண்டாகும். நல்ல மனமுண்டாக ஈஸ்வரனைப் பூஜிக்கின்றோம். (105)

105. Mind, whatever be thy aspirations, you are sure of realising them. You will surely get relief from your misery. We pray to Rudra that our minds may be purified.
R. 4-2-19

अज्ञानयोगादपचारकर्म यत्पूर्वमस्माभिरनुष्ठितं ते ।
तद्देव सोढ्वा सकलं दयाळो पितेव पुत्रान् प्रति नो जुषस्व ॥

தேவனே, அஞ்ஞானத்தால் எந்தக் குற்றம் எங்களால் முன்பு உனக்குச் செய்யப்பட்டதோ, அவற்றையெல்லாம் தயாளனே, நீ பொறுத்துக் கொண்டு குழந்தைகளின் குற்றங்களைப் பொறுக்கும் தகப்பனைப்போல் எங்கள் விஷயத்திலும் ப்ரீதியுடன் நடந்துகொள்ள வேண்டும். (*106*)

106. Deva, pardon all the sins committed by us, due to ignorance in the past, like the father excusing the shortcomings of his children with paternal affection.

R. 5-4-21 Y. Eka. 2-15

संसाराख्यक्रुद्ध सर्पेण तीव्रैः रागद्वेषोन्मादलोभादि दन्तैः ।
दुष्टं दृष्ट्वा मां दयालुः पिनाकी देवस्त्राता त्रायतामप्रयुच्छन् ॥

சம்சாரம் என்னும் கோபத்துடன் கூடிய சர்ப்பத்தின் ராக, த்வேஷ, உன்மாத, லோப முதலான கொடிய பற்களால் கடிக்கப்பட்ட என்னைப் பார்த்து, தயையுடன் கூடியவரும், பிநாகம் என்னும் வில்லைத் தரித்தவரும், ரக்ஷகருமாகிய ஈசன் கோபிக்காமல் காப்பாற்றவேண்டும்.

107. Merciful Deva, armed with Pinaka, the Saviour of mankind, heal me of the bite of the cruel fangs of the terrible serpent of Samsara which are the strong likes and dislikes, without frowning on me in my pitiful state.

R. 1-7-24

इत्युक्त्वान्ते यत्समाधेर्नमन्तो रुद्राद्यास्त्वां यान्ति जन्माहि दष्टाः ।
सन्तो नीलग्रीवसूत्रात्मनाहं तत्त्वा यामि ब्रह्मणा वन्दमानः ॥ १०८ ॥

இவ்வாறு சொல்லி சமாதிகளைந்து நமஸ்கரிப்பவர்களும், பிறவியெனும் பாம்பால் கடிபட்டவர்களுமான ருத்ராதிகள் உன்னை அடைகின்றார்கள். விஷ நீல கண்

டத்தையுடைய உன்னால் தூண்டப்பட்டு நான் வேதத்தின் மூலமாய் நமஸ்கரித்துக் கொண்டு உன்னை அடைகின்றேன். (108)

108. Having thus prayed to Him, after their Samadhi, the Yogis, as well as the Rudras, bitten by the serpent of birth, become one with you. Prompted by Nilakanta, I am also going to you, chanting the Vedas with prostrations.

R. 1-2-15 Y. 2-2-11

भवातिभीषणज्वरेण पीडितान्महाभया-
नशेषपातकालयानदूरकाल लोचनान् ।
अनाथ नाथ ते करेण भेषजेन कालह-
न्नुदूषुणोवसो महेमृशस्वशूर राध से ॥ १०९ ॥

நாதனற்றவர்களுக்கு நாதனே, சம்சாரமென்னும் அதிபயங்கரமான காய்ச்சலால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாயும், மிகுந்த பயத்தை யுடையவர்களாயும், பல பாவங்களுக் கிருப்பிடமாயும், சமீபத்திலுள்ள யமனைப் பார்ப்பவர்களா யுமுள்ள எங்களைக், காலசம்ஹார மூர்த்தியே, நீ தான் உன்னுடைய ஒளஷதமான கையினால் காப்பாற்ற வேண்டும். (109)

109. Maheswara, thou art the advocate of the helpless. Thou art the destroyer of Yama. With your balmy hands, lift us from our accumulated sins, as we are terribly afflicted with the abominable fever of Samsara, sighting Yama by our side.

R. 6-5-9

जयेम येन सर्वमेतदिष्टमष्टदिग्गजं
भुवः स्थलं नभः स्थलं च तद्गतम् ।
य एष सर्व देव दानवानतस्सभापति-
स्सनो ददातु तं रयिं रयिं पिशङ्गसन्दृशम् ॥ ११० ॥

எவருடைய அனுக்ரகத்தால் எட்டு திக்கஜங்களுடன் கூடிய பூமியையும், ஆகாசத்தையும் இதற்கிடையே இருக்கக் கூடிய தேவர்களின் ஸ்தலத்தையும் ஜயிப்போமோ, அப்படிப்பட்ட சமஸ்த தேவாசுரர்களால் வணங்கப்பட்ட சபாபதியானவர் பொன்னுக்குச் சமமான எல்லாச் செல்வத்தையும் எங்களுக்குத் தரட்டும். (*110*)

110. May the Great Sabapathi, adored by all the Devas, with whose blessing we shall conquer the world supported by the eight elephants, the sky and the Heavens, grant us all wealth like gold.

R. 2-8-8

नमो भवाय ते हराय भूति भासितोरसे
नमो मृडाय ते हराय भूतभीति भङ्गिने ।
नमश्शिवाय विश्वपाय शाश्वताय शूलिने
न यस्य हन्यते सखा न जीयते कदाचन ॥ १११ ॥

எவருடைய நண்பன் நாசமடைவதில்லையோ, அன்னியர்களால் வெல்லப்படுதில்லையோ, அத்தகைய பவனுகிய உமக்கு நமஸ்காரம். விபூதியால் பிரகாசிக்கக்கூடிய ஹரன் பொருட்டு நமஸ்காரம். கருடனுக்கு (உயிர் வர்க்கத்துக்கு சுகப்படுத்துமவர்க்கு) நமஸ்காரம். பிராணிகளின் பயத்தை நீக்குவோனுக்கு வணக்கம். உலகைப்பாதுகாத்து (உரியகாலத்தில்) அழிப்பவரும், சூலத்தைத்தரித்தவருமாகிய சிவனுக்கு நமஸ்காரம். (*111*)

111. Salutations to Bhava, whose devotees are deathless and invulnerable; salutations to Hara, besmeared with ashes; salutations to Mrida, bestowing happiness on all animate beings; salutations to Him who dispels the fright of all living organism; salutations to Siva, armed with the trident, sustaining and ultimately destroying the World.

R. 8-8-10

सुरपति पतये नमो नमः
क्षितिपति पतये नमो नमः ।
प्रजापति पतये नमो नमोऽम्बिका-
पतय उमापतये पशुपतये नमो नमः ॥ ११२ ॥

தேவர்களுக் கதிபதியே, நமஸ்காரம். ராஜராஜனுகிய உமக்கு நமஸ்காரம். பிரம்மாக்களுக்கு ப்ரபுவான உமக்கு நமஸ்காரம். அம்பிகை, உமை, பசுக்கள் (உயிர்கள்) இவர் களுக்கதிபதியான உமக்கு நமஸ்காரம். (112)

112. Salutations to the Lord of the Devas;
Salutations to the King of Kings;
Salutations to the leader of Brahmas;
Salutations to thee, consort of Uma,
Ambha and the souls.

Y. Aru. 10-22

विनायकं वन्दकमस्तकाहति प्रणादसङ्घुष्ट समस्तविष्टपम् ।
नमामि नित्यं प्रणतार्ति नाशनं कविं कवीनामुपमश्रवस्तमम् ॥११३॥

நமஸ்கரிப்பவர்களுடைய சிரங்களின் ஓசையினுல் நிறைந்த புவனங்களையுடையவரும், நித்தியராயும், பக்தர் களின் மனோதுக்கத்தை நீக்குபவராயும், கிராந்த தரிசி களுக்குள்ளே தீர்க்க தரிசியாயும் (கவிகளுக்கெல்லாம் கவி யானவர், அதாவது ஞானிகளான வியாஸர் முதலியவர் களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுப்பவர்) புகழ் வாய்ந்த வராயு முள்ள விநாயகரை வணங்குகிறேன். (113)

113. Salutations to Vinayaka, removing the misery of the devotees, the great seer among seers, omniscient, with the worlds resounding the vociferous prostrations with their heads unto Him.

R. 2-6-29 Y. 2-3-14

देवा युद्धे यागे विप्राः स्वीयां सिद्धिं ह्वायं ह्वायम् ।
यं सिद्धयन्ति स्कन्दं वन्दे सुब्रह्मण्यों सुब्रह्मण्योम् ॥ ११४ ॥

தேவர்கள் போரிட்ட காலத்திலும், பிராம்மணர்களின் வேள்விகாலத்திலும், எந்த சுப்ரமணியரைக் கூப்பிட்டுத் தங்கள் கோரிக்கைகளை அடைந்தார்களோ, அப்படிப்பட்ட சுப்ரமணியருக்கு மீண்டும், மீண்டும் வணக்கம்.

114. My repeated salutations to that Subrahmanya, whom the Devas invoked at the time of their war with Asuras, and whom the Brahmins addressed with recitations during sacrifices and thus got fulfilment of their desires.

Y. Aru. 1-12

नमश्शिवायै जगदम्बिकायै शिवप्रियायै शिवविग्रहायै ।
समुद्बभूवाद्रिपतेस्सुता या चतुष्कपर्दा युवतिस्सुपेशाः ॥

ஜகதம்பிகையாயும், சிவனுக்குப் பிரியமுள்ளவளாயும் மங்கள ரூபியாயுமுள்ள பார்வதிக்கு நமஸ்காரம். எவள் தலையில் நான்கு வகிடுகள் கொண்டவளோ, நல்ல நிறத்துடன் கூடியவளோ, இமவானுக்குப் பெண்ணாயிருக்கிறாளோ, அவளுக்கு நமஸ்காரங்கள். (*115*)

115. Salutations to Jagadamba, greatly liked by Siva and ever auspicious. Salutations to that youthful daughter of Himavan, whose hair is combed in four parts with intermediate lines and who is fair-complexioned.

R. 8-6-16

हिरण्यवर्णां मणिनूपुरांघ्रिं प्रसन्नवक्त्रां शुकपद्महस्ताम् ।
विशालनेत्रां प्रणमामि गौरीं वचोविदं वाचमुदीरयन्तीम् ॥

பொன் போன்ற நிறத்தையுடையவளும், மணிகள் இழைத்த சதங்கையுடன் கூடிய கால்களையுடையவளும், பிரசன்னமான முகத்துடன் கூடியவளும், கிளி, தாமரை

இவற்றைக் கையில் தரித்தவளும், நீண்ட கண்களை யுடையவளுமான, வேதங்களின் உட்பொருளை அறிந்து உணர்த்தும் வார்த்தைகளை உபதேசிக்கும் கௌரியை வணங்குகின்றேன். (116)

116. My salutations to Gowri of golden hue, teaching us the words pregnant with the quintessence of the Vedas. She is adorned with anklets set with precious stones and tinkling foot-bells, with a face beaming with composure, with a parrot and a lotus adorning her hand, and with eyes of lateral elongation. R. 6-7-8

नमामि मेनातनयाममेयामुमामिमां मानवतीं च मान्याम् ।
करोति या भूतिसितौ स्तनौ द्वौप्रियँ सखायं परिषस्वजाना ॥

மேனையின் மகள் தன் பிரிய நண்பனுகிய ஈஸ்வரனைத் தழுவிக் கொள்வதால் இரண்டு ஸ்தனங்களையும் விபூதி யால் வெண்மை யுடையதாய்ச் செய்து கொள்கிறுள். பூஜிக்கத் தகுந்தவளும், அபிமானத்தோடு கூடியவளும். அறிய முடியாதவளாயு முள்ள இப்பார்வதியை வணங்கு கின்றேன். (117)

117. My Salutations to Uma, the daughter of Mena (the wife of Himavan). She is indeed worthy of adoration. She is at once decent and inscrutable. She has whitened her twin breasts with the sacred ashes of Siva in the holy embrace. R. 5-1-19 Y. 4-6-6

कान्तामुमां कान्त नितान्त कान्ति-
भ्रान्तामुपान्तानत हर्यजेन्द्राम् ।
नतोऽस्मि यास्ते गिरिशस्य पार्श्वे
विश्वानि देवी भुवनाभि चक्ष्य ॥ ११८ ॥

எந்தத் தேவியானவள் எல்லா உலகங்களையும், எதிராகப் பார்த்துக் கொண்டு பரமசிவனின் பக்கத்தில் இருக்கின்றாளோ, மஹேச்வரியாயும், புருஷனுடைய அதிகமான காந்தியினால் பிரமித்தவளாயும், சமீபத்தில் வணங்கும் விஷ்ணு, பிரம்மா, இந்திரன் இவர்களுடன் கூடியவளாயுமுள்ள அத்தகைய உமையை நான் வணங்குகின்றேன். (118)

118. Salutations to Uma, who seated by Siva, looks at all the worlds. She is composed on account of the resplendent splendour of her lord, adored by Vishnu, Brahma and Indra.

R. 1-6-25

वन्दे गौरीं तुङ्गपीनस्तनीं तां चन्द्रांचूडां श्लिष्ट सर्वाङ्गरागाम् ।
एषा देवी प्राणिनामन्तरात्मा देवं देवं राधसे चोदयन्ती ॥ ११९ ॥

உயர்ந்து பெருத்த ஸ்தனங்களுடன் கூடியவளும், சந்திரனைத் தரித்தவளும், ஏற்றதான சௌபாக்கியத் திரவியங்களுடன் (அங்கராகம்) கூடியவளுமான கௌரியை நமஸ்கரிக்கின்றேன். இந்தத் தேவியானவள் சர்வப் பிராணிகளின் உள்ளுயிராக இருந்து கொண்டு பலனைக் கொடுக்குமாறு கட்டளையிடுகின்றாள். (119)

119. My Salutations to Gowri with lofty breasts, with the moon as her ornament and besmeared with auspicious powders. She is the life particle in all living creatures and commands the grant of the results of all actions.

R. 5-5-26

एनां वन्दे दीनरक्षाविनोदां मेना कन्यामानतानन्द दात्रीम् ।
या विद्यानां मङ्गळानां च वाचामेषा नेत्रीराधसस्सूनृतानाम् ॥१२०॥

எந்தத் தேவியானவள் அறிவையும், மங்களமான வாக்கையும் உண்டாக்குகிறவளாயும், (சத்திய ரூபமான திரவியத்தை யுடையவள்), ஏழைகளைக் காப்பாற்று

வதை விளையாட்டாய்க் கொண்டவளாயும், மேனையின் புத்திரியாயும், வணங்குகிறவர்களுக்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பவளாயுமுள்ளவளோ அத்தகைய பார்வதியை நமஸ்கரிக்கிறேன். (120)

120. My Salutations to Parvathi, the daughter of Mena, who ordains knowledge and auspicious speech, who has bounteous wealth of a permanent nature, and who considers the redress of the grievances of the poor as her divine play. She bestows bliss to those who pray to her.

R. 5-5-23

भवाब्धि भीतोरुभयापहन्त्रि भवानि भोग्याभरणैक भोगैः ।
श्रियं परां देहि शिवप्रिये नो ययाति विश्वा दुरिता तरेम ॥ १२१ ॥

பிறவிக் கடலால் மிகுந்த பயப்பட்டவர்களுடைய பெரிய பயத்தைப் போக்கடிப்பவளான பார்வதியே, சிவப்ரியே, எந்த ஐஸ்வரியத்தால் எல்லாத் துன்பங்களையும் கடப்போமோ அத்தகைய (அனுபவிக்கத்தகுந்த மேலான) ஐஸ்வரியத்தை எங்களுக்குக் கொடுப்பாயாக.

121. Bhavani, thou art the dispeller of the great fright of the ocean of births. Thou art greatly loved by Siva. Grant us such wealth with which we may skip over all the sins.

R. 6-3-28

शिवे कथं त्वं मतिभिस्तु गीयसे जगत्कृतिः केळिरयं शिवःपतिः ।
हरिस्तु दासोऽनुचरेन्दिरा शची सरस्वती वा सुभगाददिर्वसु ॥१२२॥

சிவப்ரியே, நீ எவ்வாறு எங்களுடைய தோத்திரங்களால் பாடப்படுகின்றாய்! இவ்வுலகப் படைப்பே உன்னுடைய திரு விளையாட்டு. ஈஸ்வரனே உனது கணவன். மகாவிஷ்ணுவோ உன்னுடைய அடிமை. ஐஸ்வரியத்தைத்தரும் லக்ஷ்மியானவள் உன் தோழி (உன் பின்னால் வருபவள்). சரஸ்வதியும் உன்னைப் பின்பற்றி நடப்பவள்.

122. Devi, how art thou adored by our lay! The creation of the world itself is thy play. Siva is thy husband. Hari is thy servant. Lakshmi, the goddess of wealth is thy maid. Saraswathi too followest thee.

R. 6-2-4

इमं स्तवं जैमिनिना प्रचोदितं
द्विजोत्तमो यः पठतीश भक्तितः ।
तमिष्ट वाक् सिद्धिमतिद्युति श्रियः
परिष्वजन्ते जनयो यथा पतिम् ॥ १२३ ॥

ஈஸ்வர பக்தியுடன் பிராம்மண சிரேஷ்டராகிய ஜைமினி முனிவரால் சொல்லப்பட்ட இந்த ஸ்தோத்திரத்தை எவன் சொல்லுகிறானோ, அப்புருஷனைச் சிறந்த வாக்கும், புத்தியும், சரீரகாந்தியும், ஐஸ்வரியமும், ஆகிய வை ஸ்த்ரீகள் தங்கள் கணவனைத் தாமாகவே தழுவுவது போன்று தாமாகவே வந்தடைகின்றன. (123)

123. Glittering speech, intellect, dazzling physical beauty and material prosperity of their own accord reach him who recites this prayer composed by Jaimini, the best of Brahmins, with steadfast devotion to Iswara, like the voluntary embrace of the amorous wife.

R. 7-8-24

महीपतिर्यस्तु ययुत्सुरादरादिमं मठत्यस्य तथैव सादराम् ।
प्रयान्ति वा शीघ्रमथान्तकान्तिकं भियं दधाना हृदयेषु शत्रवः ॥

யுத்தம் செய்யும் விருப்பமுள்ள எந்த அரசன் இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் பிரியமுடன் படிக்கிறானோ, அவனின் விரோதிகள் பயமடைந்த மனத்தினராய் யமனுடைய சமீபத்தை அடைகிறார்கள். (124)

124. If the kings, desirous of victory over their enemies, read out these verses with eagerness, they would

find their enemies disperse pell-mell in fright to the vicinity of Yama.

R. 8-3-19

त्रैवर्णिकेष्वन्यतमो य एनं नित्यं कदाचित्पठतीश भक्तितः ।
कळेबरान्ते शिवपार्श्ववर्ती निरञ्जनस्साम्यमुपैति दिव्यम् ॥ १२५ ॥

மூன்று வர்ணங்களில் ஒருவன் பிரதிதினம் இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் பக்தியுடன் ஏதாவது ஒரு தடவை படிப்பானுனல், அவன் மரணகாலத்தில் சிவன் சமீபம் இருந்து கொண்டு எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடுபட்டவனுய் ஈஸ்வர சமதையை அடைகிருன். (125)

125. That individual belonging to one of the three varnas attains oneness with Siva, freed from all sins, if he takes to reading this Sthava but once with devotion.

Mun. 3-2-8

लभन्ते पठन्तो मतिं बुद्धिकामाः
लभन्ते चिरायुस्तथायुष्यकामाः ।
लभन्ते पठन्तः श्रियं पुष्टिकामाः
लभन्ते ह पुत्रान् लभन्ते ह पुत्रान् ॥ १२६ ॥

நல்ல புத்தியை விரும்பும் மனிதர்கள் இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் படித்துக்கொண்டு சத்புத்தியை அடைகின்ருர்கள். அவ்விதமே நீண்ட ஆயுளை விரும்புவோர்கள் அதை அடைகின்ருர்கள். செல்வத்தை விரும்புவோர்கள் ஐஸ்வரியத்தைப் பெறுகிருர்கள். மக்களை விரும்புவோர் கட்டாயம் புத்திரப்பேறு பெறுகிருர்கள். (126)

126. People desiring wisdom, get it: people wishing longevity achieve it; men after wealth acquire it; those yearning for issues are blessed likewise; if only they sing these verses.

इत्यनेन स्तवेनेशं स्तुत्वासौ जैमिनिर्मुनिः ।
स्नेहाश्रुपूर्णनयनः प्रणनाम सभापतिम् ॥ १ ॥

இந்த ஜைமினி முனிவர் மேலே கண்ட தோத்திரத்தினுல் துதித்து பக்தி பரவசத்தால் ஏற்பட்ட கண்ணீர்ப் பெருக்குடன் சிற்றம்பலத்திலெழுந்தருளியுள்ள இறைவனை வணங்கினுர். (1)

1. Having worshipped the Lord with this composition, Jaimini, overcome by ecstacy, shed tears of joy and prostrated before Lord Nataraja.

मुहुर्मुहुः पिबन्नीशताण्डवामृतमागळम् ।
सर्वान्कामानवाप्यान्ते गाणापत्यमवापह ॥ २ ॥

பரமேஸ்வரனின் தாண்டவமாகிய அம்ருதத்தைக் கண்ட பரியந்தம் அடிக்கடி பானம் செய்து கொண்டு எல்லா இச்சைகளையும் அடைந்து முடிவில் சிவகணங்களுக்குத் தலைமைப் பதவியையும் அடைந்தார். (2)

2. Having drunk of the nectar of the divine dance to his fill, Jaimini became the leader of the hosts of Siva after the attainment of all his aspirations in this world.

पादं वाप्यर्धपादं वा श्लोकं श्लोकार्धमेव वा ।
यस्तु वाचयते नित्यं शिवलोकं स गच्छति ॥ ३ ॥

சுலோகத்தின் ஒரு அடியையாவது, அரை அடியையாவது, முழுசுலோகத்தையாவது அல்லது அரை சுலோகத்தையாவது எவன் நாள் தோறும் வாசிக்கின்ருனே, அவன் சிவலோகத்தை அடைகின்ருன். (3)

3. He reaches the world of Siva, who recites either a verse or a half, or a line or even the half of it, regularly everyday.

वेदः शिवः शिवो वेदो वेदाध्यायी सदाशिवः ।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन वेदाध्यायिनमर्चयेत् ॥ ४ ॥

வேதமே சிவம், சிவமே வேதம், வேதத்தைப்படிப்பவன் சதாசிவமாகின்றான். ஆகையால் இயன்றளவு வேதம் பயில்பவனைக் கௌரவிக்கவேண்டும். (4)

4. Vedas are the personifications of Siva. Siva is the quintessence of the Vedas. He who chants the Vedas is transformed into Sadasiva, and therefore every one, according to his capacity, should honour the man, chanting the Vedas.

अधीतविस्मृता वेदा वेदपादस्तवं पठन् ।
स चतुर्वेद साहस्रपारायण फलं लभेत् ॥ ५ ॥

வேதங்களை அத்யயனம் செய்து மறந்த ஒருவன், இந்த வேதபாதஸ்தவத்தைப் படிப்பானாயின், அவன் நான்கு வேதங்களையும் ஆயிரம் முறை பாராயணம் செய்த பலனை அடைவான். (5)

5. He who had studied the Vedas and subsequently forgotten them, shall surely realize the results of the chanting of all the four Vedas a thousand times if he recites this Veda Pada Sthava.

चिदम्बरमिति ब्रूयात् सकृज्जननवर्जितः ।
मुक्तिघण्टामणिपथं मोक्षमेव समश्नुते ॥ ६ ॥

எவன் ஒரு முறை சிதம்பரம் என்று சொல்வானோ, அவன் பிறப்பு நீங்கி, முக்தி என்பதைச் சப்திக்கக்கூடிய கண்டாமணி கட்டியிருக்கக் கூடிய வழியையுடைய, மோக்ஷத்தை அடைவான். (6)

6. The individual, uttering the name 'Chidambaram', is liberated from the bondage of births, and takes the

royal road to Moksha, marked by the bell, ringing out 'Liberation.' (Mukthi)

कृपा समुद्रं सुमुखं त्रिणेत्रं
जटाधरम् पार्वती वामभागम् ।
सदाशिवं रुद्रमनन्त रूपं
चिदम्बरेशं हृदि भावयामि ॥ ७ ॥

கருணைக் கடலாயும், அழகிய முகமுடையவராயும், முக்கண்ணராயும், சடைமுடியுடையவராயும், பார்வதியை இடப்பாகம் உடையவராயும், சதாசிவமாயும், ருத்ரராயும், எண்ணற்ற வடிவுமுடையவராயும், விளங்குகின்ற சிற்றம்பலத்திறைவனை இதயத்தில் தியானிக்கிறேன். (7)

7. Thou art an ocean of compassion with a fair face' triple eyes, and the matted locks. Thou art Sadasiva' Rudra and myriad other forms. Lord of Chidambara, I worship thee, as seated in my heart.

आनन्दनृत्तसमये नटनायकस्य
पातारविन्द मणि नूपुरशिञ्जितानि ।
आनन्दयन्ति मदयन्ति विमोहयन्ति
रोमाञ्चयन्ति नयनानि कृतार्थयन्ति ॥ ८ ॥

நடராஜர் ஆனந்தத் தாண்டவம் புரியுங்காலத்தில் திருவடித் தாமரையினின்று எழுகின்ற சிலம்பொலிகள் மகிழ்ச்சி யூட்டுகின்றன, பரவசப்படுத்துகின்றன, மெய் மறக்கச் செய்கின்றன, மயிர்க்கூச்சலை யுண்டாக்குகின்றன, கண்களைப்பயன் அடையச் செய்கின்றன. (8)

8. The melody of the jingling of the anklets and the foot-bells adorning the lotus feet of Sri Nataraja during his dance, infuses infinite bliss within us; makes as

ecstatic, forget our physical existence, and thrills us. Our eyes are really blessed to witness this dance.

सुमीनाक्षी सुन्दरेशौ भक्तकल्पमहीरुहौ ।
तयोरनुग्रहो यत्र तत्र शोको न विद्यते ॥ ९ ॥

அழகிய மீனாக்ஷியும், சுந்தரேஸ்வரரும் பக்தர்களுக்கு கல்பகத்தருக்களாக விளங்குகிறார்கள். அவ்விருவருடைய அனுக்கிரஹம் எவனிடத்தில் உண்டாகுமோ, அவனுக்குச் சோகம் ஏற்படாது. (9)

9. Handsome Minakshi and Sundareswara are the veritable Kalpaka trees (capable of fulfilling the wishes) of their devotees. He, who receives their blessings, is freed from sorrow.

अतिभीषण कटुभाषण यमकिङ्करपटली-
कृतताडन परिपीडन मरणागम समये ।
उमया सह मम चेतसि यमशासन निवसन्
हर शङ्कर शिव शङ्कर हर मे हर दुरितम् ॥ १० ॥

ஹரனே, சங்கரனே, சிவனே, சுகத்தைச் செய்பவனே தீங்கை நீக்குபவனே, யமனைத் தண்டித்தவனே, மிகவும் பயங்கரமாயும், கொடுமையாகவும் பேசக்கூடிய யமதூதர்களினால் தாக்கப்பட்டு வருந்தக் கூடிய மரணம் நேருங் காலத்தில் உமையுடன் என் இதயத்தில் எழுந்தருளி என்னுடைய பாபத்தை நீக்குவாயாக. (10)

10. Hara, Sankara, Siva, Sankara, when the messengers of Yama with terrible countenances and unsympathetic speech, approach to beat me to death, grant me the favour of thy presence with Uma, in my heart as thou art reputed to be the conqueror of the Lord of Death.

॥ श्री आनन्दनटराज ध्यानम् ॥

सप्तार्णव परिक्षिप्तां द्वीपैः सप्तभिरन्विताम् ।
पञ्चाशत्कोटि विस्तीर्णां ध्यायेत्सर्वां सभां महीम् ॥ १ ॥

ஏழுகடல்களால் சூழப்பட்டும், ஏழு தீவுகளுடன் கூடியும், ஐம்பது கோடி யோஜனை விஸ்தீர்ணமுடைத்தாயும், இருக்கின்ற இந்த நிலவுலகம் முழுவதையும் இறைவனின் திருச்சபையாகத் தியானிக்க வேண்டும். (1)

1. Meditate upon this world with an extent of fifty crores of yojanas, surrounded by the seven oceans and the seven islands, as the great hall wherein the Lord dances.

तस्याश्च हृदयाम्भोजे मातृकाक्षर केशरम् ।
ध्यायेदष्टदलं धीमान् महा हृदयमत्र च ॥ २ ॥

அப் பூமண்டலத்தின் இருதயகமலமாய் விளங்கும் சிதம்பரத்தில் தேவியின் மந்திரமாம் 51 அக்ஷரங்களாகிய மலர்ச் சிலம்புகளையுடையதும், எட்டு இதழ்களையுடையதுமான பேரிதயத்தை நல்ல அறிவு படைத்தவன் தியானிக்கவேண்டும். (2)

2. The heart of this world is Chidambaram, where you find the alphabet of 51 buds belonging to the Mother of the World within which is enclosed an eight-petalled Lotus, which the learned call the Maha Hridaya or the super-heart.

तस्य मध्ये त्रिकोणे तु तरुणेन्दुशिखामणिम् ।
चारुचूडजटापाशं चलद्भोगीन्द्र कुण्डलम् ॥ ३ ॥

அதன் மத்தியில் அமைந்த திரிகோணத்தில் பால சந்திரனைச் சிரசில் அணியாக உடையவராகவும், சிரசின் கண் அழகிய சடைக் கற்றைகளை உடையவராகவும்,

அசைந்தாடுகின்ற சிறந்த சர்ப்பங்களைக் காதணிகளாக உடையவராகவும், (3)

3. At the centre of the triangle in the middle of this (Iswara) with the crescent adorning his head; with his beautiful matted locks, with the serpents dangling with out-spread hoods as ear-rings;

त्रिपुण्ड्र विलसत्फालं चन्द्रार्कानल लोचनम् ।
वामभागस्थितां देवीं वीक्षयन्तमपाङ्गतः ॥ ४ ॥

மூன்று விபூதிப்பட்டைகளுடன் விளங்கும் நெற்றியை யுடையவராகவும், சந்திரன், சூரியன், அக்னி ஆகியவற் றைக்கண்களாக உடையவராகவும், இடது புறத்தில் வீற்றிருக்கும் தேவியைக் கடைக்கண்ணால் பார்த்தருளு கின்றவராகவும், (4)

4. With three horizontal lines of ash marks on his forehead, with the Moon, the Sun and the Fire as his three eyes, and with leers at Uma seated on his left;

अधरोल्लङ्घनाकार सञ्जिहानस्मिताङ्कुरम् ।
कस्तूरिकासितोद्दाम कालकूटलसद्गलम् ॥ ५ ॥

கீழுதட்டையும், மீறித்தோற்ற மளித்துப்பரவுகின்ற புன்சிரிப்பின் முளையையுடையவராகவும், கஸ்தூரியின் கருமை நிறத்தையும் வெல்லும்படியான காலகூட விஷத் தினால் விளங்கும் கழுத்தையுடைய வராகவும், (5)

5. With the budding smile successful in escaping the lower lip, with the terrible poison (Kalakuta) surpassing the musk in blackness stationed in his neck;

महाडमरु वाद्यूर्ध्व दक्षपाणि सरोरुहम् ।
त्वदङ्घ्रिकरपद्मान्त चलदुत्थित पावकम् ॥ ६ ॥

சிறந்த உடுக்கையை மேல் நோக்கிப்பிடித்த தூய்மையான கரகமலத்தையுடையவராகவும், தனது மற்றொரு உள்ளங்கையில் கொழுந்துவிட்டு மேல் நோக்கி எரிகின்ற தீயை யுடையவராகவும், (6)

6. With the best little drum, held in his lifted fair hand and the flaming fire held in the other ;

दक्षाधः करपद्मेन हरन्तं प्राणिनां भयम् ।
विक्षिप्तान्यकरं तिर्यक् कुञ्चितेनाङ्घ्रिणाधमम् ॥ ७ ॥

தக்ஷனைக் கீழே தள்ளிய கரகமலத்தால் பிராணிகளின் பயத்தை நீக்குபவராகவும், குறுக்கே வளைந்துள்ள பாதத்தோடு கீழ் நோக்கியதாக வைத்த மற்றொரு கரகமலத்தை உடையவராகவும், (7)

7. With the hands emblematic of protecting the souls from their fright after over-throwing Daksha, with one foot slightly inclined across, and with a hand downward bent ;

वामेतरप्रकोष्ठान्त नृत्यत्फणधरेश्वरम् ।
कल्पब्रह्म कपालानां मालया लम्बमानया ॥ ८ ॥

வலது கையின் மணிக்கட்டில் நர்த்தனம் செய்கின்ற சிறந்த பாம்பையுடையவராகவும், கல்பந்தோறும் அழியும் பிரம்மதேவர்களின் மண்டையோடுகளின் மாலையை யுடையவராகவும், (8)

8. With a serpent at his right wrist swaying with its out spread hood, with a garland of skulls of numerous Brahmas who had died at the termination of each Kalpa (long ages of time when one Brahma died and another came into being);

स्वतन्त्रमात्मनो रूपं आचक्षाणं स्वभावतः ।
व्याघ्र चर्माम्बरधरं कटिसूत्रित पन्नगम् ।
दक्षपादाब्जविन्यासात् अधः कृत तमोगुणम् ॥ ९ ॥

சுதந்திரமான தனது யதார்த்த வடிவத்தை உள்ளபடியே உணர்த்துகின்றவராகவும் புலித்தோல் ஆடையை அணிந்தவராகவும், இடுப்பில் சர்ப்பத்தை அரைஞாணுகக் கட்டியிருப்பவராகவும், தக்ஷனைத் (முயலகனை) தனது திருவடித் தாமரையால் அமிழ்த்தி யிருப்பதால் தமோகுணத்தை வென்றவராகவும், (9)

9. With a serpent as his waist-thread, clad in the skin of the tiger, manifest in his true and independent form, with the subjugation ot Daksha, symbolic of his conquest over Tamas (darkness or ignorance) ;

भस्मोद्धूलित सर्वाङ्गं परमानन्द ताण्डवम् ।
एवं ध्यायेत् परेशानं पुण्डरीक पुरेश्वरम् ॥ १० ॥

திருநீற்றினல் பூசப்பட்ட மேனியை யுடையவராகவும், பேரின்பத்தை அளிக்கும் தாண்டவத்தைச் செய்பவராகவும், சிதம்பரத்தின் நாயகராகவும், மகாதேவனுகவும் விளங்குகின்ற நடராஜரை மேற்கூறியவாறு தியானிக்க வேண்டும், (10)

10. With ashes smeared all over his body ; is to be meditated upon as the Lord of Chidambara, the Lord of Lords, performing the dance and bestowing the greatest bliss on one and all.

॥ नमः शिवाय शिवायै नमः ॥

भारती विजयम् प्रेस्, तिरुवल्लिक्केणी, मद्रास्–५.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	சுலோகம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
(i)	விக்ஞாபனம்	28	படத்தின்	மடத்தின்
3	பீடிகை	17	प्रहीणोति	प्रह्णिोति
5	,,	1	டிமு	முடி
8	,,	8	அதன	அதன்
11	,,	3	மககளுக்கு	மக்களுக்கு
12	,,	17	பாரதத்தின்	பாரதத்தின்
15	,,	9	தமருகம்	டமருகம்
16	,,	6	இவற்றிறில்	இவற்றில்
18	,,	20	அவையாவன ?	அவையாவன:
20	,,	21	नमस्तेऽस्तु	नमस्तेऽस्तु
24	,,	7	ஒருப்போன்று	ஒரே மாதிரியாக
25	2		महा विग्घ्नं	महा विघ्नं
27	5		(Umapathi,	Umapathi ,
40	21		कृष्णा	कृष्ण
47	38		तृर्ण	तूर्ण
49	45		वसुस्पारर्हं	वसुस्पार्हं
57	67		spear	spear,
58	69		यूय	यूयं
60	75		நலனைத்தரும்பவருமான	நலனைத்தருபவரான

பக்கம்	சுலோகம் வரி	பிழை	திருத்தம்
62	80	यथा कथ	. यथा कथं
	81	எரித்தராயுவம்	எரித்தவராயும்
67	90	Samsra	Samsara
69	95	மிருதுவான தாயும்	மிருதுவான தாயும்
71	100	ये काम यन्ते	ये कामयन्ते
73	104	प्रतिमाना	प्रतिमान
75	107	दुष्टं	दष्टं
77	113	कर्बि	क.र्विं
78	114	repeated	My repeated
82	124	मटल्यस्य	पटल्यस्य
86	7	बाम	वाम
	8	पातारविन्द	पादारविन्द
89	5	कस्न्टरि	कस्तूरि

மேற்கண்ட பிழைகள் ஏற்பட்டமைக்கு மிக வருந்துகிறோம். கிரந்தத்தை வாசிக்குமுன்பு அன்பர்கள் பிழைகளைத் திருத்திக் கொள்ளுமாறு வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம்.

பதிப்பாளன்.

Our forthcoming Publications:

(i) Sri Skanda Veda Pada Sthava.

(ii) Sri Datta Veda Pada Sthuthi

Copies available of:

(1) SRI SRINGERI MUTT,
Sringeri,
Kadur Dt. (Mysore State)

(2) SRI S. GANAPATHY,
Burma Govt., Pensioner,
15, Balagopalapuram St., Pollachi.